

สภามหาวิทยาลัยทักษิณ
 ให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้แล้ว
 เมื่อวันที่ 5 มี.ค. 65

สำนักปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
 วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
 ให้ความเห็นชอบการพิจารณาความสอดคล้องของหลักสูตร
 ระดับอุดมศึกษาของหลักสูตรนี้ผ่านระบบ CHECO แล้ว
 เมื่อวันที่ 8 ก.ย. 65

หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์
 หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2565

#	ชื่อนายงาน	ชื่อคณะ/เทียบเท่า	รหัสอ้างอิงเพื่อการติดตามหลักสูตร	ชื่อหลักสูตร	ระดับการศึกษา	การปรับปรุง	ส่วนที่ 1	ส่วนที่ 2	ส่วนที่ 3	สถานะการส่ง
1	มหาวิทยาลัยทักษิณ	คณะศิลปกรรมศาสตร์	T20222061102508	หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์	ปริญญาโท	หลักสูตรใหม่	100%	100%	100%	P/1 (08/09/2022 09:03:45)

คณะศิลปกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยทักษิณ

หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2565

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

สารบัญ

หมวด	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	1
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร.....	9
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร.....	19
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	32
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต.....	42
หมวดที่ 6 การพัฒนาอาจารย์.....	44
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร.....	43
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร.....	46
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ดนตรีสร้างสรรค์.....	47
ภาคผนวก ข ประวัติและผลงานทางวิชาการของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร..	50
ภาคผนวก ค ตารางแสดงสัดส่วนการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก Active Learning	59
ภาคผนวก ง ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตรกับเนื้อหาสาระตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558.....	58
ภาคผนวก จ มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ (มคอ.1)	63
ภาคผนวก ฉ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559	81

หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2565

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา
วิทยาเขต/คณะ

มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตสงขลา คณะศิลปกรรมศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : -

ภาษาไทย : หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์

ภาษาอังกฤษ : Master of Music Program in Creative Music

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีสร้างสรรค์)

ชื่อย่อ (ไทย) : ดศ.ม.(ดนตรีสร้างสรรค์)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ): Master of Music (Creative Music)

ชื่อย่อ (อังกฤษ) : M.M. (Creative Music)

3. วิชาเอก

-

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 37 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

ปริญญาโท แบบ ก2

5.2 ประเภทของหลักสูตร

- ☐ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ หรือ ปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการ
- ☐ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ หรือ ปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพ
- ☐ หลักสูตรปริญญาตรีปฏิบัติการ หรือ ปริญญาตรีแบบก้าวหน้าปฏิบัติการ
- ☒ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

5.3 ภาษาที่ใช้

- ☒ ภาษาไทย
- ☐ ภาษาต่างประเทศภาษา
- ☐ ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศภาษา.....

5.4 การรับเข้าศึกษา

- ☒ รับเฉพาะนิสิตไทย
- ☐ รับเฉพาะนิสิตต่างชาติ
- ☐ รับทั้งนิสิตไทยและนิสิตต่างชาติ

5.5 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

- ☒ เป็นหลักสูตรของสถาบันโดยเฉพาะ ที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง
- ☐ เป็นหลักสูตรร่วมกับสถาบันอื่น
- ชื่อสถาบัน ประเทศ
- รูปแบบของการร่วมมือ
- ☐ ร่วมมือกัน โดยมหาวิทยาลัยทักษิณเป็นผู้ให้ปริญญา
- ☐ ร่วมมือกัน โดยผู้ศึกษาได้รับปริญญาจาก 2 สถาบัน

5.6 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

- กรณีหลักสูตรเฉพาะของสถาบัน
- ☒ ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

- 6.1 หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2565
- 6.2 ได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 11/2564
- เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564
- 6.3 ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ 3/2565
- เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2565
- 6.4 เปิดสอนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เป็นต้นไป

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2566

8. อาชีพที่เหมาะสมหลังสำเร็จการศึกษา

- 8.1 นักวิชาการด้านดนตรี
- 8.2 ผู้สอนดนตรี
- 8.3 นักดนตรีอาชีพ
- 8.4 นักแต่งเพลง
- 8.5 นักเรียบเรียงเสียงประสาน
- 8.6 ธุรกิจและผู้ประกอบการด้านดนตรี

9. ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	นายระวีวัฒน์ ไทยเจริญ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ปร.ด.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2554
			ศศ.ม.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2541
			ศป.บ.	ดุริยางค์ตะวันตก	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2535
2	นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ปร.ด.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2556
			ศศ.ม.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2549
			ค.บ.	ดนตรีศึกษา	วิทยาลัยครูบ้านจอมบึง	2533
3	นายประยัต ศุภจิตรา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ศป.ด.	ดุริยางคศิลป์ตะวันตก	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2558
			ศศ.ม.	ดนตรี	มหาวิทยาลัยมหิดล	2552
			กศ.ม.	การบริหารการศึกษา	มหาวิทยาลัยทักษิณ	2545
			ศศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์สากล	มหาวิทยาลัยทักษิณ	2542

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

(1) การตอบสนองนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ

นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ 6 ประการ	ความเกี่ยวข้องกับหลักสูตร
☒ 1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง	ดนตรีและวัฒนธรรมด้านดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของความมั่นคงของชาติ
☒ 2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ซึ่งหลักสูตรบัณฑิตศึกษาด้านดนตรีสร้างสรรค์ เน้นการพัฒนาบุคลากร นักวิชาการและผู้ประกอบการด้านดนตรี
☒ 3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	ประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ประเด็นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประเด็นการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย มีการดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญคนไทยและต่างชาติที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ
☒ 5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ดนตรีใช้กับสิ่งแวดล้อมได้เสมอ เราสามารถสร้างสรรค์งานดนตรีแล้วผนวกกับงานอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น ดนตรีช่วยสร้างคุณภาพชีวิตและช่วยอำนวยความสะดวกการผสมกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

(2) การตอบสนองนโยบายการพัฒนากำลังคนของประเทศ

นโยบายการพัฒนากำลังคนของประเทศ	
☒ 8. อุตสาหกรรมดิจิทัล	สามารถนำทักษะด้านดิจิทัลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานดนตรีและสร้างนวัตกรรมทางดนตรีศึกษา
☒ 10. soft skill	หลักสูตรสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ข้อมูลเชิงตัวเลข ทักษะการใช้

นโยบายการพัฒนากำลังคนของประเทศ	
	ภาษาในการสื่อสารในยุคดิจิทัล มีบุคลิกภาพและความฉลาดทางอารมณ์เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมีการเรียนหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นในพื้นที่หรือลักษณะการเรียนออนไลน์ การเรียนการสอนในหลักสูตรสามารถให้ผู้เรียนสร้างสื่อวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 ผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบจากสถานการณ์หรือการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาด้านดนตรี ซึ่งปัจจุบันแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้วางกรอบแนวคิดการจัดการศึกษาโดยยึดหลักเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การร่างหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิตนี้ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านวิจัยดนตรีเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมทางด้านดนตรีที่แปลกใหม่ สร้างทักษะความคิดและการวิเคราะห์ทางด้านดนตรีตามในการประยุกต์ใช้ให้มีประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญในการแสวงหานวัตกรรมทางความคิดใหม่ ตลอดจนการบริหารจัดการด้านดนตรีที่เป็นระบบและสอดคล้องกับความต้องการของทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับบุคลากรที่ประกอบอาชีพด้านดนตรี สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการผลิตและพัฒนาคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างความสามารถการแข่งขันของคนในประเทศ รวมถึงพัฒนาบุคลากรทางด้านดนตรีให้มีความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของดนตรี สามารถที่จะประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านดนตรีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเปิดหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐ เกิดคุณประโยชน์แก่คนทุกระดับอายุ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

การตอบนโยบายกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

(1) ด้านการผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ทางด้านดนตรีในระดับที่สูงขึ้น เพิ่มความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว ให้สามารถทำงานได้ทุกแห่ง มีความรอบรู้ทักษะในการประกอบวิชาชีพและทักษะด้านวิชาการควบคู่คุณธรรม จริยธรรม อันเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทุกระดับ สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (Thai Qualification Framework for Higher Education) อีกทั้งเป็นการขยายฐานการศึกษาและยกระดับมาตรฐานด้านดนตรีในระดับพื้นที่ของมหาวิทยาลัยให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี

อนึ่ง บริบทของคนภาคใต้ ที่มีความสนใจศึกษาสาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ จากการสำรวจของคณะศิลปกรรมศาสตร์ความต้องการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 75 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจศึกษาต่อ ในสาขาวิชาทางดนตรี ในช่วงนอกเวลาราชการเป็นวันเสาร์และวันอาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 78.72

อีกทั้ง ในภูมิภาคภาคใต้ของไทย ยังไม่มีสถาบันระดับอุดมศึกษาใดเปิดหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต จึงนับเป็นโอกาสที่ดีที่มหาวิทยาลัยทักษิณเตรียมพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากรทางดนตรีในพื้นที่ภาคใต้ และเป็นการขยายการจัดการศึกษาที่ต่อยอดจากระดับปริญญาตรี จึงถือเป็นพันธกิจที่สำคัญยิ่งที่สถาบันควรให้การส่งเสริมและสนับสนุน

(2) ด้านการวิจัย

หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิตมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ เป็นการนำเอาระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมมาใช้ในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล วิจัยและพัฒนา ตลอดจนรายงานผลการวิจัย และสร้างสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ให้สอดคล้องกับพันธกิจการผลิตบัณฑิต วิจัย และการบริการวิชาการตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการวิจัยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี เพื่อให้สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของมหาวิทยาลัย

13.1 กลุ่มวิชา/กระบวนวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/สาขาวิชา/หลักสูตรอื่น

ไม่มี

13.2 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนเพื่อให้บริการคณะ/สาขาวิชาอื่น

ไม่มี

13.3 การบริหารจัดการ

หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ มีการบริหารจัดการหลักสูตรในรูปแบบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ภายใต้ระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร กำกับดูแลโดยสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยทักษิณ นอกจากนี้ยังมีการประสานความร่วมมือกับสาขาวิชาอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัยทักษิณทั้งในคณะและต่างคณะเพื่อนำไปสู่คุณภาพ

14. ความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานอื่น

14.1 มี MOU

-

14.2 ไม่มี MOU

หน่วยงาน	โครงการ/กิจกรรม
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี ความร่วมมือในการวิจัย บริการวิชาการ การเรียน การสอน
2. มหาวิทยาลัยมหิดล	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี ความร่วมมือในการวิจัย บริการวิชาการ การเรียน การสอน
3. มหาวิทยาลัยรังสิต	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี ความร่วมมือในการวิจัย บริการวิชาการ การเรียน การสอน
4. สถาบันดนตรี KPN	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนานิสิตให้มีความรู้ เพิ่มพูนทักษะปฏิบัติทางดนตรีสร้างสรรค์
5. สถาบันดนตรียามาฮ่า	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนานิสิตให้มีความรู้ เพิ่มพูนทักษะปฏิบัติทางดนตรีสร้างสรรค์
6. เครือข่ายครูดนตรีระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี
7. เครือข่ายครูดนตรีภาคใต้	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี
8. เครือข่ายครูผู้สอนดนตรีในสถาบันการศึกษาขั้น พื้นฐาน	โครงการความร่วมมือทางวิชาการดนตรี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

ผลิตและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถด้านวิจัยดนตรีสร้างสรรค์ สามารถนำองค์ความรู้ด้านดนตรีผสมผสานกับวัฒนธรรม เป็นผลงานวิชาการ งานสร้างสรรค์เพื่อใช้ในการพัฒนาชาติ

1.2 วัตถุประสงค์หลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1.2.1 ผลิตผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่บูรณาการต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาได้

1.2.2 สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นและสังคมได้

1.2.3 มีคุณธรรมจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

1.3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)

ผลการเรียนรู้ของหลักสูตร (PLO และ Sub PLO)	ผลการเรียนรู้ ทั่วไป (Generic LO)	ผลการเรียนรู้ เฉพาะสาขา (Specific LO)	Bloom's Taxonomy C (U, A, E) AF, P	การเรียนรู้ 5 ด้านของ TQF/ มคอ.1	สมรรถนะตาม ข้อกำหนดของ มหาวิทยาลัย
PLO 1 สามารถเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์และกระบวนการวิจัยโดยบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	✓		C (U,A)	1.1, 1.3, 2.3, 4.2, 5.1	(4.1), (4.3), (4.4)
PLO 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวรรณกรรมและวรรณคดีต้นตอของชาติได้		✓	C (A)	3.2, 3.3, 4.4	(3), (4.1)
PLO 3 ประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม		✓	C (E)	2.1, 2.2, 3.4, 3.6, 4.3	(1), (4.1)
PLO 4 สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมได้		✓	C (E), AF	1.2, 1.4, 2.4, 4.1, 5.4, 6.2	(1), (2), (4.2), (4.3)
PLO 5 ผลิตผลงานด้านดนตรีที่แสดงให้เห็นกระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติวิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้		✓	C (E), P	3.1, 3.5, 5.2, 5.3, 6.1	(3), (4.5)

หมายเหตุ 1. C= Cognitive (U = Remembering/understanding, A=Applying /Analyzing, E= Evaluation/Creating) AF= Affective, P = Psychomotor

2. หลักสูตรฐานสมรรถนะ

(1) การสร้างนวัตกรรมสังคม (2) การเป็นผู้ประกอบการ (3) สมรรถนะเฉพาะด้าน (4) สมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นทักษะ (4.1) การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) (4.2) การสื่อสาร (Communication) (4.3) การร่วมมือ (Collaboration) (4.4) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) (4.5) ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy)

1.4 ระบุเนื้อหาที่ผู้เรียนต้อง “รู้ (Know)” และ “เข้าใจ (Understanding)” ทักษะ (Skills) ที่ผู้เรียนต้องฝึก และเจตคติ (Attitude) ที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิด
ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่ระบุไว้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยของหลักสูตร (SPLOs)	เนื้อหาที่ผู้เรียนต้อง "รู้" และ "เข้าใจ" (Know)	ทักษะ (Skills)	เจตคติ (Attitude)
PLO1 สามารถเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์และกระบวนการวิจัยโดยบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	มีความรู้และความเข้าใจอย่างละเอียดในกระบวนการวิจัย การสร้างสรรค์และการปฏิบัติทางวิชาชีพด้านดนตรี สามารถบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการจับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม	มีความสามารถในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม มีตรรกะทางความคิด มีความสามารถในการประเมินผลอย่างมีวิจารณญาณ
PLO2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวรรณกรรมและวรรณคดีดนตรีของชาติได้	สามารถคิดวินิจฉัย วิเคราะห์ วิพากษ์และวิจารณ์อย่างผู้รู้	สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการจับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	มีความรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตนเอง และตามระเบียบข้อบังคับทั้งองค์กร ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
PLO3 ประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม	มีความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม	สามารถถ่ายทอดความคิดอย่างเป็นระบบ มีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ สามารถใช้เทคนิคการวิจัยหรือสร้างสรรค์ และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ	สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่มในภาพรวม และสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่หลากหลายโดยหลักธรรมาภิบาล

ผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยของหลักสูตร (SPLOs)	เนื้อหาที่ผู้เรียนต้อง "รู้" และ "เข้าใจ" (Know)	ทักษะ (Skills)	เจตคติ (Attitude)
PLO4 สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมได้	สามารถประยุกต์ความรู้จากหลักทฤษฎีในเชิงบูรณาการให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม และตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และในระดับนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อศาสตร์ด้านดนตรีทั้งในปัจจุบันและอนาคต	มีความสามารถในการรวบรวมผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการ และจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านดนตรี สามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการสร้างสรรคผลงาน การนำเสนอผลงาน ตรวจสอบปัญหา หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ	มีจรรยาบรรณวิชาชีพและไม่ละเมิดลิขสิทธิ์รวมทั้งทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น
PLO5 ผลิตผลงานด้านดนตรีที่แสดงให้เห็นกระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติวิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้	สามารถบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ แนวคิดเทคนิคต่าง ๆ ที่หลากหลายแปลกใหม่ และไม้อาจทำนายหรือคาดหมายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาขั้นสูง	สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่เป็นต้นแบบได้อย่างสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน สามารถนำเสนอและสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสารอื่น ๆ เช่นภาษาอักษร ภาษาภาพ ภาษาเสียง ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ถ่ายทอดแนวคิดได้อย่างเป็นระบบด้วยวิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ มีจรรยาบรรณวิชาชีพและไม่ละเมิดลิขสิทธิ์รวมทั้งทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

1.5 การพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร PLOs, Sub-PLOs, Knowledge/Attitude/Skill กับรายวิชาของหลักสูตร

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร Program Learning Outcomes (PLOs)	ผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยของหลักสูตร Sub - Program Learning Outcomes (SPLOs)	ชื่อวิชา
PLO1 สามารถเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์และกระบวนการวิจัยโดยบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	-	0609101 การวิจัยทางดนตรี 3(2-2-5) (K1+K2+S1+S2+A1+A2) 0609104 สัมมนาวัตกรรมการงานสร้างสรรค์ทางดนตรี 3(3-0-6) (K1+K2+S1+A1+A2) 0609102 เทคโนโลยีดนตรี 3(2-2-5) (K2+S1+A1+A2)
PLO2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวรรณกรรมและวรรณคดีดนตรีของชาติได้	-	0609103 ประวัติและวรรณกรรมดนตรีศตวรรษที่ 21 3(3-0-6) (K1+S1+A1) 0609132 สัมมนาหลักสูตรการศึกษาดนตรี 2(1-2-3) (K1+S1+A1)
PLO3 ประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม	-	0609111 ดนตรีแจ๊สสมัยนิยมและการวิเคราะห์ 3(2-2-5) (K1+S1+S2+A1) 0609134 เทคโนโลยีดนตรีกับการสร้างสรรค์ผลงาน 3(3-0-6) (K1+S1+S2+A1) 0609133 ดนตรีออร์แกนและเชมเบอ 3(2-2-5) (K1+S1+S2+A1) 0609131 การเป็นผู้ประกอบการและบริหารจัดการทางดนตรี 2(2-0-4) (K1+S1+S2+A1) 0609121 ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์ 3(2-2-5) (K1+S1+S2+A1) 0609122 การออกแบบการเรียนรู้เพื่องานดนตรีไทย 3(2-2-5) (K1+S1+S2+A1)

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร Program Learning Outcomes (PLOs)	ผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยของหลักสูตร Sub - Program Learning Outcomes (SPLOs)	ชื่อวิชา
PLO4 สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อตอบสนอง ความต้องการของชุมชนและสังคมได้	-	0609133 ดนตรีออร์แกนและเชมเบอ 3(2-2-5) (K1+S1+S2+A1) 0609241 วิทยานิพนธ์ 12(0-36-0) (K1+S1+S2+A1) 0609104 สัมมนาวัตกรรมการสร้างสรรค์ทางดนตรี 3(3-0-6) (K1+S1+S2+A1)
PLO5 ผลิตผลงานด้านดนตรีที่แสดงให้เห็น กระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติวิชาชีพดนตรี ขั้นสูงได้	-	0609241 วิทยานิพนธ์ 12(0-36-0) (K1+S1+S2+A1+A2) 0609112 การประพันธ์เพลงแจ๊สสมัยนิยม 3(2-2-5) (K1+S1+S2+A1+A2)

1.6 ระเบียบวิธีการวัด (Assessment) ความสามารถ และหรือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด

ผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยของหลักสูตร (SPLOs)	สถานการณ์หรือภาระงานที่สะท้อนสมรรถนะของผู้เรียน (Performance Criteria)	เกณฑ์การบรรลุสมรรถนะ/LO
PLO1 สามารถเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์และกระบวนการวิจัยโดยบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	การนำศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาต่อยอดเป็นงานวิจัยและสร้างสรรค์ใหม่	ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ
PLO 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมและวรรณคดีดนตรีของชาติได้	การนำศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวรรณกรรมและวรรณคดีดนตรีของชาติมาสร้างสรรค์และต่อยอดเป็นผลงานนวัตกรรมงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เป็นการพัฒนานวัตกรรมด้านดนตรีและการอนุรักษ์ให้คงอยู่ในรูปแบบใหม่
PLO 3 ประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีมาพัฒนากระบวนการวิจัยและสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม	มีผลงานนวัตกรรมทางด้านดนตรีที่แก้ปัญหาของสังคมและชุมชนด้านดนตรี	เป็นการพัฒนานวัตกรรมด้านดนตรี
PLO 4 สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมได้	มีผลงานนวัตกรรมด้านดนตรีที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน	สามารถนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ได้จริงในการแก้ปัญหาของสังคมและชุมชนด้านดนตรี
PLO5 ผลิตผลงานด้านดนตรีที่แสดงให้เห็นกระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติวิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้	มีผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์	ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ

1.7 แผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร SPLOs ที่กำหนด

ผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยของหลักสูตร (SPLOs)	วิธีการจัดการเรียนการสอน (Learning Pedagogy)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities)
PLO1 สามารถเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์และกระบวนการวิจัยโดยบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	- บรรยาย - ใช้การวิจัยเป็นฐาน - แบบผสมผสานโดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล - Activity Based Learning - Problem Based Learning	- นำเสนอโครงร่างของโครงการ - สัมมนา
PLO 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวรรณกรรมและวรรณคดีดนตรีของชาติได้	- บรรยาย - ใช้การวิจัยเป็นฐาน - แบบผสมผสานโดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล - Active Based Learning - Problem Based Learning - Activity Based Learning	- นำเสนอโครงการ/ผลงาน - สัมมนา - ศึกษาดูงาน
PLO 3 ประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม	- บรรยาย - ปฏิบัติ - แบบผสมผสานโดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล - Activity Based Learning - Project Based Learning	- จัดแสดงเดี่ยวและการรวมวงดนตรี - สัมมนา
PLO 4 สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมได้	- บรรยาย - ปฏิบัติ - ใช้การวิจัยเป็นฐาน - แบบผสมผสานโดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล - Project Based Learning - Research Based Learning	- สัมมนา - ศึกษาดูงาน - นำเสนอผลงาน/การแสดง

ผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยของหลักสูตร (SPLOs)	วิธีการเรียนการสอน (Learning Pedagogy)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities)
PLO5 ผลิตผลงานด้านดนตรีที่แสดงให้เห็นกระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติวิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้	- อภิปราย - สัมมนา - เสวนา - Project Based Learning - Research Based Learning	- แสดงผลงานต่อสาธารณชน - ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ

1.8 ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา (Year Learning Outcomes: YLOs)

ชั้นปีที่	รายละเอียด
1	เข้าใจกระบวนการวิจัยสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรมด้านดนตรี
2	สามารถสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมด้านดนตรี

2. แผนการพัฒนา/ปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
1. การพัฒนามาตรฐานหลักสูตร	- ประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตร ดศ.ม.ดนตรีสร้างสรรค์ - การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับหลักสูตรทุกปีการศึกษา - การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพหลักสูตร (Quality Improvement Plan) ประจำปี	- มคอ.7 รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร - รายงานผลการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร - แผนพัฒนาคุณภาพหลักสูตร
2. การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	- ประเมินเพื่อพัฒนา กำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง - พัฒนาอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนา	- มคอ.5 รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา - ผลการประเมินการเรียนการสอน
3. การพัฒนาทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้เพื่อการสอนและการเรียนรู้	- จัดหาทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ทั้งในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านเทคโนโลยีและที่เกี่ยวข้อง	- จำนวนตำรา สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - ผลการประเมินความพึงพอใจต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
4. การพัฒนามาตรฐานวิทยานิพนธ์และการให้คำปรึกษา	- จัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ติดตามความก้าวหน้าการจัดทำวิทยานิพนธ์ตลอดหลักสูตร - พัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การให้คำปรึกษาโดยการจัดสัมมนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อยปีการศึกษาละหนึ่งครั้ง รวมทั้งส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าร่วมสัมมนาวิชาการอย่างต่อเนื่อง	- ผลการประเมินการจัดสัมมนาวิทยานิพนธ์ - ผลการติดตามความก้าวหน้าการจัดทำวิทยานิพนธ์รายบุคคล - โครงการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา - รายงานการเข้าร่วมโครงการอบรมสัมมนา

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

☒ แผนการศึกษาไม่มีภาคฤดูร้อน

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคเรียนที่ 1 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน - เดือนตุลาคม

ภาคเรียนที่ 2 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - เดือนมีนาคม

☐ ในเวลาราชการ

☒ นอกเวลาราชการ ในวันจันทร์ - ศุกร์ และ วันเสาร์ - อาทิตย์

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีในสาขาทางด้านดนตรี หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50

2.2.2 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 และต้องผ่านการทดสอบทักษะด้านดนตรี (Audition) กำหนดโดยคณะกรรมการหลักสูตร

2.2.3 สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 แต่ผ่านการทดสอบทักษะด้านดนตรี มีสิทธิให้เข้าทดลองเรียนได้ 1 ภาคการศึกษาโดยจะต้องแสดงผลการเรียนไม่ต่ำกว่า 3.00 ในเทอมนั้นจึงจะมีสิทธิเรียนให้จบหลักสูตร

2.3 ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

ไม่มี

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ 2.3

ไม่มี

2.5 แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

ระดับชั้นปี	จำนวนนิสิตในแต่ละปีการศึกษา				
	2565	2566	2567	2568	2569
แผน ก แบบ ก2					
ชั้นปีที่ 1	10	15	20	20	20
ชั้นปีที่ 2	-	10	15	20	20
รวม	10	25	35	40	40
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	10	15	20	20

2.6 งบประมาณตามแผน

แผน ก แบบ ก2	
ค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียนแบบเหมาจ่าย	32,000 บาท/ภาคเรียน
ประมาณการตลอดหลักสูตร	128,000 บาท/คน
ค่าใช้จ่ายต่อหัว/คน/ปี	64,000 บาท

2.6.1 งบประมาณรายรับ (หน่วย: บาท)

ประมาณการรายรับ	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ				
		2565	2566	2567	2568	2569
ค่าลงทะเบียน	บาท/ปี	640,000	1,600,000	2,240,000	2,560,000	2,560,000
รวม		640,000	1,600,000	2,240,000	2,560,000	2,560,000

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย (หน่วย: บาท)

รายการ	ปีงบประมาณ				
	2565	2566	2567	2568	2569
1. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน					
1.1 ค่าตอบแทน	308,000	410,000	410,000	410,000	410,000
1.2 ค่าใช้สอย	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000
1.3 ค่าวัสดุ	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
2. รายจ่ายให้มหาวิทยาลัย	-	-	-	-	-
3. งบลงทุน	-	50,000	50,000	50,000	50,000
รวมทั้งสิ้น	458,000	610,000	610,000	610,000	610,000

2.7 ระบบการศึกษา

- ☒ แบบชั้นเรียน
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- ☐ แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- ☐ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนเข้ามหาวิทยาลัย

การเทียบรายวิชา เนื้อหาของคำอธิบายรายวิชาในรายวิชาที่ขอเทียบจะต้องครอบคลุมเนื้อหาของคำอธิบายรายวิชาตามโครงสร้างที่นิสิตต้องเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 รายวิชาที่โอนต้องเป็นรายวิชาที่นิสิตเคยเรียนมาแล้วไม่เกิน 5 ปี และได้รับระดับชั้นไม่ต่ำกว่า B หรือได้รับค่าระดับชั้นไม่ต่ำกว่า 3.00 ทั้งนี้จำนวนหน่วยกิตที่ขอรับโอนรายวิชา เทียบโอนรายวิชา และเทียบประสบการณ์ รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร โดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 หมวดที่ 4 ข้อ 23 และข้อ 24

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	37	หน่วยกิต
3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร			
แผน ก แบบ ก 2	ไม่น้อยกว่า	37	หน่วยกิต
หมวดวิชาเอก		25	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		18	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	7	หน่วยกิต
หมวดวิทยานิพนธ์		12	หน่วยกิต
3.1.3 รายวิชา			
หมวดวิชาเอก		25	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		18	หน่วยกิต
0609101 การวิจัยทางดนตรี		3(2-2-5)	
Music Research			
0609102 เทคโนโลยีดนตรี		3(2-2-5)	
Music Technology			
0609103 ประวัติและวรรณกรรมดนตรีศตวรรษที่ 21		3(3-0-6)	
History and literature of 21 st Century Music			
0609104 สัมมนานวัตกรรมงานสร้างสรรค์ทางดนตรี		3(3-0-6)	
Seminar on Innovative Music Creativity			

(ให้นักศึกษาเลือกเรียนจากกลุ่ม 1 หรือ กลุ่ม 2 เพียงกลุ่มเดียว)

กลุ่ม 1 แขนงดนตรีสร้างสรรค์

0609111 ดนตรีแจ๊สสมัยนิยมและการวิเคราะห์ 3(2-2-5)
Jazz Popular Music Analysis

0609112 การประพันธ์เพลงแจ๊สสมัยนิยม 3(2-2-5)
Jazz Popular Song Writing

กลุ่ม 2 แขนงวิจัยดนตรี

0609121 ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์ 3(2-2-5)
Folk, Thai, and Ethnic Music Analysis

0609122 การออกแบบการเรียนรู้เพื่องานดนตรีไทย 3(2-2-5)
Learning Design for Thai Music Production

วิชาเลือก

ไม่น้อยกว่า

7

หน่วยกิต

0609131 การเป็นผู้ประกอบการและบริหารจัดการทางดนตรี 2(2-0-4)
Music Management and Entrepreneurship

0609132 สัมมนาหลักสูตรการศึกษาดนตรี 2(1-2-3)
Seminar in Music Education

0609133 ดนตรีออร์แกนและเชมเบอร์ 3(2-2-5)
Ensemble and Chamber Music

0609134 เทคโนโลยีดนตรีกับการสร้างสรรค์ผลงาน 3(3-0-6)
Music Technology and Creativity

ทั้งนี้ ในหมวดวิชาเลือกนักศึกษาสามารถเลือกรายวิชาในหมวดวิชาบังคับ ที่ยังไม่ได้

ลงทะเบียนเรียนมาเป็นวิชาในหมวดวิชาเลือกได้

หมวดวิทยานิพนธ์

12 หน่วยกิต

0609241 วิทยานิพนธ์ 12(0-36-0)
Thesis

ความหมายของรหัสวิชา

เลขรหัสประจำรายวิชาที่ใช้ในหลักสูตร ประกอบด้วยเลข 7 หลัก มีความหมายดังนี้		
เลขรหัสสองหลักแรก	หมายถึง	เลขรหัสคณะ
เลข 06	หมายถึง	คณะศิลปกรรมศาสตร์
เลขรหัสหลักที่สามและสี่	หมายถึง	เลขรหัสสาขาวิชา
เลข 09	หมายถึง	สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์
เลขรหัสหลักที่ห้า	หมายถึง	ชั้นปีที่เปิดสอน
เลข 1	หมายถึง	ชั้นปีที่ 1 (ปริญญาโท)
เลข 2	หมายถึง	ชั้นปีที่ 2 (ปริญญาโท)
เลขรหัสหลักที่หก	หมายถึง	หมวดวิชาหรือกลุ่มวิชา
เลข 0	หมายถึง	วิชาพื้นฐานด้านดนตรีสร้างสรรค์
เลข 1	หมายถึง	แขนงวิชาดนตรีสร้างสรรค์
เลข 2	หมายถึง	แขนงวิชาวิจัยดนตรี
เลข 3	หมายถึง	วิชาเลือก
เลข 4	หมายถึง	วิชาวิทยานิพนธ์
เลขรหัสหลักสุดท้าย	หมายถึง	ลำดับรายวิชาในแต่ละหมวดวิชาหรือกลุ่มวิชา

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 37 หน่วยกิต

ชั้นปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1	หน่วยกิต
หมวดวิชาเอก วิชาบังคับ		12
0609101	การวิจัยทางดนตรี	3
0609102	เทคโนโลยีดนตรี	3
0609103	ประวัติและวรรณกรรมดนตรีศตวรรษที่ 21	3
0609104	สัมมนาวัตกรรมการสร้างสรรค์ทางดนตรี	3
รวมหน่วยกิต		12

ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต
หมวดวิชาเอก วิชาบังคับ (ให้นักศึกษาเลือกจากกลุ่ม 1 หรือกลุ่ม 2 เพียงกลุ่มเดียว)	6
กลุ่มที่ 1 แขนงดนตรีสร้างสรรค์	
0609111 ดนตรีแจ๊สสมัยนิยมและการวิเคราะห์	3
0609112 การประพันธ์เพลงแจ๊สสมัยนิยม	3
หรือ	
กลุ่ม 2 แขนงวิจัยดนตรี	
0609121 ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์	3
0609122 การออกแบบการเรียนรู้เพื่องานดนตรีไทย	3
หมวดวิชาเอก วิชาเลือก	4 - 6
0609... วิชาเลือก	2 - 3
0609... วิชาเลือก	2 - 3
รวมหน่วยกิต	10 - 12
ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1	หน่วยกิต
หมวดวิชาเอก วิชาเลือก	2 - 3
0609... วิชาเลือก	2 - 3
หมวดวิทยานิพนธ์	3
0609231 วิทยานิพนธ์ (ครั้งที่ 1)	3
รวมหน่วยกิต	5 - 6
ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต
หมวดวิทยานิพนธ์	9
0609231 วิทยานิพนธ์	9
รวมหน่วยกิต	9

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

0609101 การวิจัยทางดนตรี 3(2-2-5)

Music Research

การวิจัยทางดนตรี ระเบียบวิธีวิจัยดนตรี วรรณกรรมงานวิจัย ฐานข้อมูลในการวิจัย การกำหนดหัวข้อวิจัย ประเภทและชนิดของงานวิจัย จรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องในการทำงานวิจัย

Music research; music research methodology; research literature; research data base; research topics; types of research; research ethics

0609102 เทคโนโลยีดนตรี 3(2-2-5)

Music Technology

เทคโนโลยีดนตรี ดนตรีอคูสติกและระบบอคูสติกของเครื่องดนตรี การใช้เทคโนโลยีในการสร้างงานดนตรี การใช้ซอฟต์แวร์ดนตรี คอมพิวเตอร์และการบันทึกโน้ต โปรแกรมซีปีเลียส โปรแกรมฟิโนเล ฯลฯ แนวโน้มและวิวัฒนาการเทคโนโลยีดนตรีในอนาคต

Music technology; acoustic music and acoustic and systematic music instruments; by technology and music software computer and music notation, program sibelius, program finale; trend and future music technology and evolution

0609103 ประวัติและวรรณกรรมดนตรีศตวรรษที่ 21 3(3-0-6)

History and Literature of 21st Century Music

ประวัติดนตรีตะวันตก ดนตรีแจ๊ส และดนตรีไทย บริบททางสังคม ลักษณะสำคัญของดนตรี รวมถึงดุริยางค์และผลงานสำคัญ

History of western music, jazz music and Thai music. Excellent poetry and important works.

0609104 สัมมนาวัตกรรมการงานสร้างสรรค์ทางดนตรี 3(3-0-6)

Seminar on Innovative Music Creativity

สัมมนาวัตกรรมการงานสร้างสรรค์ทางดนตรี ปัญหาและบูรณาการงานสร้างสรรค์ที่มีนวัตกรรม หัวข้อและประเด็นทางวิชาการ สื่อเทคโนโลยีที่มีส่งผลกระทบต่อในงานสร้างสรรค์ทางดนตรี แนวโน้มและวิวัฒนาการด้านนวัตกรรมเพื่อการสร้างงานในอนาคตในงานดนตรีในแง่มุมต่าง ๆ การวิจารณ์งานสร้างสรรค์ คีตวรรณกรรมที่เป็นหัวข้อและประเด็นสำคัญในเวลานั้น

Seminar on innovative music creativity; problems and integration of innovative creative works; media technology affecting innovative music; creative work; trend and innovative evolution for future productions; comment on creative work; composer repertoire; and important issues at the time

0609111 ดนตรีแจ๊สสมัยนิยมและการวิเคราะห์ 3(2-2-5)

Jazz Popular Music Analysis

การวิเคราะห์บทเพลงแจ๊สสมัยนิยม ศึกษาโครงสร้างรูปแบบลีลาคีตลักษณ์ดนตรีตั้งแต่ยุคต้นศตวรรษที่ 20 จนถึงปัจจุบัน

Jazz popular song analysis; study structural models of music styles and compositions from the beginning of the twentieth century till present

0609112 การประพันธ์เพลงแจ๊สสมัยนิยม 3(2-2-5)

Jazz Popular Song Writing

ทฤษฎีหลักการและแนวคิดการประพันธ์ดนตรีแจ๊ส สมัยนิยม และรูปแบบงานสร้างสรรค์ การประยุกต์และบูรณาการ การประสานเสียง มิติสีสันเสียงในงานประพันธ์เพลงร่วมสมัย

Theories, principles, and concepts of jazz popular song writing; creative patterns; application and integration; choir; sound dimensions in contemporary song writing

- 0609121 ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์** **3(2-2-5)**
Folk, Thai, and Ethnic Music Analysis
 การนำองค์ความรู้ แนวคิดและภูมิปัญญาจากดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อมาคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์ผลงาน ในการพัฒนาโครงสร้างงานวิจัยหรือนวัตกรรม
 Bringing knowledge and brain-based learning intellect from folk music, Thai music, and music ethnic group to analyze and create work as ways in developing research structures or innovation
- 0609122 การออกแบบการเรียนรู้เพื่องานดนตรีไทย** **3(2-2-5)**
Learning Design for Thai Music Production
 แนวคิดการเรียนรู้ จิตวิทยาการเรียนรู้ แนวคิดด้านการเรียนรู้ สู่การเปลี่ยนแปลง บทบาทของผู้อำนวยความสะดวก หลักพื้นฐานของผู้อำนวยความสะดวก เครื่องมือของผู้อำนวยความสะดวก การออกแบบกระบวนการเรียนรู้สำหรับดนตรีไทยสำหรับพัฒนาโครงสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม
 Learning concepts; psychology of learning concepts for change; learning facilitating; the role of facilitator; basic principles and tools of facilitator; learning design for music and performing arts for structuring research development and innovation
- 0609131 การเป็นผู้ประกอบการและบริหารจัดการทางดนตรี** **2(2-0-4)**
Music Management and Entrepreneurship
 แนวคิดและวิธีการบริหารจัดการทางดนตรี การวางแผนอาชีพ การศึกษาและการสร้างงานต้นแบบทางดนตรี การจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศ การเตรียมวงดนตรี การแสดง รวมถึงการดำเนินการทางธุรกิจดนตรี แนวทางการแก้ปัญหาและวิธีการแก้ไข
 Concepts and methodology of music management and entrepreneurship; career plan; studying plans and music master pieces; information technology management; music performing practice; concert arrangement including music business operations; ways of problem resolve and solution
- 0609132 สัมมนาหลักสูตรการศึกษาดนตรี** **2(1-2-3)**
Seminar in Music Education
 สัมมนาหลักสูตรดนตรีศึกษาอดีตถึงปัจจุบัน การออกแบบหลักสูตร การพัฒนากรณีศึกษาหลักสูตรดนตรีศึกษาของสถาบันการศึกษาในมาตรฐานนานาชาติ และหลักสูตรดนตรีกับแผนการศึกษาชาติ
 Seminar in music education from the past to present; curriculum design; development; curriculum case study; music educational institution with international standard and music curriculum with National Education Plan

0609133 ดนตรีออร์แกนและเชมเบอร์**3(2-2-5)****Ensemble and Chamber Music**

ทักษะและปฏิบัติการบรรเลงดนตรีออร์แกนและเชมเบอร์ตามความเหมาะสมของประเภทเครื่องดนตรีและบทเพลง ในศตวรรษที่ 20 จนถึงปัจจุบัน

Skills and practices of music ensemble and chamber appropriate for music instruments and songs in music compositions from the 20th century to present

0609134 เทคโนโลยีดนตรีกับการสร้างสรรค์ผลงาน**3(3-0-6)****Music Technology and Creativity**

การสร้างสรรค์ผลงานโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดนตรี สื่อสมัยใหม่ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของงานสร้างสรรค์ทางดนตรีในยุคปัจจุบัน

Music technology and creativity; modern media enhancing competent development of music creative work in present

0609241 วิทยานิพนธ์**12(0-36-0)****Thesis**

การทำงานวิจัย/สร้างสรรค์ทางดนตรี ที่แสดงแบบแผน องค์ความรู้ บูรณาการสร้างสรรค์ทางดนตรี ในมาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงการแสดงผลงานต่อสาธารณชน การตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการตามมาตรฐานกำหนดโดยกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่องการเผยแพร่ตีพิมพ์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต

Doing research/creating music; patterns; knowledge; integrating music creation for national and international including performing work in public; publicizing in academic journal

3.2 ชื่อ สกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบันที่	ปี พ.ศ.
1	นายระวีวัฒน์ ไทยเจริญ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ปร.ด.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2554
			ศศ.ม.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2541
			ศป.บ.	ดุริยางค์ตะวันตก	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2535
2	นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ปร.ด.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2556
			ศศ.ม.	ดนตรี (ดนตรีวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหิดล	2549
			ค.บ.	ดนตรีศึกษา	วิทยาลัยครูบ้านจอมบึง	2533
3	นายประหยัด ศุภจิตรา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ศป.ด.	ดุริยางคศิลป์ตะวันตก	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2558
			ศศ.ม.	ดนตรี	มหาวิทยาลัยมหิดล	2552
			กศ.ม.	การบริหารการศึกษา	มหาวิทยาลัยทักษิณ	2545
			ศศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์สากล	มหาวิทยาลัยทักษิณ	2542
4	นางสาวปาหนัน กฤษณมัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ปร.ด.	วัฒนธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2553
			ศป.ม.	มานุษยดุริยางควิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2546
			กศ.บ.	ดนตรีไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2540

3.2.2 อาจารย์พิเศษ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล	ศาสตราจารย์	ราชบัณฑิต กิตติมศักดิ์	ดุริยางคกรรม	-	2552
			ศ.ด. กิตติมศักดิ์	ดุริยางคศาสตร์	ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	2537
			M.A.	Communication Disorders	Temple University, U.S.A	2511
			พ.บ.	โสต คอ นาสิกларังษวิทยา	ม.แพทยศาสตร์ (ศิริราช)	2505
2	ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์	ศาสตราจารย์ชั้นสูง	D.Mus.	Music Composition	University of Auckland, New Zealand	2539
			M.M.	Music Composition	University of the Philippines, The Philippines	2526
3	ศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี	ศาสตราจารย์	Ph.D.	Musicology	Banaras Hindu University, India	2533
			M.Mus.	Musicology	Banaras Hindu University, India	2529
			ค.บ.	ดนตรี	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2523
4	รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข	รองศาสตราจารย์	D.A.	Music	University of Northern Colorado, USA	2528
			M.M.E.	Music	University of Northern Colorado, USA	2518
			กศ.บ.	ภาษาไทย	ม.ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา	2518

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
5	รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ตระกูลอุ้น	รองศาสตราจารย์	D.A. ศป.ม. ศศ.ม. ศศ.บ.	Music Theory, Composition and Conducting การประพันธ์เพลง ดนตรีวิทยา ดนตรีสากล	Ball State University, USA จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ม.มหิดล ม.เกษตรศาสตร์	2554 2546 2542 2535
6	รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปิฎกฤษต์	รองศาสตราจารย์	ปร.ด. ศศ.ม. กศ.ม. กศ.บ.	ดนตรี วัฒนธรรมการดนตรี การอุดมศึกษา ภาษาไทย	ม.มหิดล ม.มหิดล ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิ ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิ	2553 2534 2526 2520
7	รองศาสตราจารย์จรินทร์ เทพสงเคราะห์	รองศาสตราจารย์	ศศ.ม. ค.บ.	มานุษยวิทยา ดนตรีศึกษา	ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2540 2524

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา)

ไม่มี

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงงานหรือวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

ทำวิจัยในรายวิชาวิทยานิพนธ์ เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการโดยมีคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและควบคุมจนแล้วเสร็จ พร้อมเรียบเรียง เขียน รวมถึงการแสดงผลงานต่อสาธารณชน ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานวิจัยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการและการนำเสนอผลงานในการประชุมทางวิชาการระดับชาติ

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของการทำโครงงานหรืองานวิจัย

มีองค์ความรู้ในกระบวนการวิจัย สร้างสรรค์ทางดนตรี สามารถแก้ไขปัญหาและศึกษาวิธีวิจัยทางดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและอภิปรายผลได้และสามารถนำเสนอและเผยแพร่ผลงานความรู้จากการวิจัยสร้างสรรค์ในระดับชาติได้

5.3 ช่วงเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ครั้งที่ 1 จำนวน 3 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 2 ชั้นปีที่ 2 ครั้งที่ 2 จำนวน 9 หน่วยกิต

5.4 จำนวนหน่วยกิต

12 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

5.5.1 สัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา

5.5.2 จัดให้ฝึกศึกษาค้นคว้า จัดทำรายงานอย่างสม่ำเสมอ

5.5.3 ส่งเสริมให้เข้าร่วมหรือนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมสัมมนาวิชาการที่

เกี่ยวข้องด้านดนตรี

5.6 กระบวนการประเมินผล

การประเมินผลคุณภาพวิทยานิพนธ์ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบ ให้กระทำหลังจากนิสิตสอบปากเปล่าเสร็จสิ้น โดยให้รายงานเป็นสัญลักษณ์และมีความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
VG	ผ่านระดับดีมาก (Very Good)
G	ผ่านระดับดี (Good)
P	ผ่าน (Pass)
F	ไม่ผ่าน (Fail)

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต	รายวิชา
1. มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล	มีกิจกรรมในรายวิชาที่ฝึกฝน กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล สามารถวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณให้เห็นความเชื่อมโยงที่ศึกษาอย่างรอบด้านและแสดงออกถึงกระบวนการคิดได้อย่างมีเหตุผล	หมวดวิชาบังคับ 0609101 การวิจัยทางดนตรี หมวดวิทยานิพนธ์ 0609241 วิทยานิพนธ์
2. มีการบูรณาการศาสตร์	มีการใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์งาน แนวคิดวิธีการบริหารจัดการด้านดนตรี การจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศ การดำเนินการทางธุรกิจดนตรี	หมวดวิชาบังคับ 0609102 เทคโนโลยีดนตรี หมวดวิชาเลือก 0609131 การเป็นผู้ประกอบการและบริหารจัดการทางดนตรี
3. มีจรรยาบรรณวิชาชีพ	มีกิจกรรมที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อฝึกให้นิสิตมีความรู้คู่คุณธรรม	หมวดวิชาบังคับ 0609101 การวิจัยทางดนตรี

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

ผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLO/SubPLO)	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
PLO 1 สามารถเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์และกระบวนการวิจัยโดยบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	ศึกษาผลงานวิจัยและสร้างสรรค์โดยนำมาศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปประเด็นเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่	ผลการเขียนรายงานของนิสิต การนำเสนอผลงาน
PLO 2 วิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวรรณกรรมและวรรณคดีดนตรีของชาติได้	ศึกษาโครงสร้าง รูปแบบ ลีลา คีตลักษณ์ดนตรีวิเคราะห์บทเพลง	มีผลงานการแสดงเดี่ยวและการรวมวง การสัมมนาและการนำเสนอผลงานในการประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
PLO 3 ประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีมาพัฒนากระบวนการวิจัยและสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม	ศึกษาทฤษฎี หลักการและแนวคิดรูปแบบงานวิจัยสร้างสรรค์เพื่อประยุกต์และบูรณาการ เพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม	มีผลงานการแสดงเดี่ยวและการรวมวง การสัมมนาและการนำเสนอผลงานในการประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
PLO 4 สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมได้	การทำงานวิจัย/สร้างสรรค์ทางดนตรีที่แสดงแบบแผนองค์ความรู้ บูรณาการสร้างสรรค์ทางดนตรีในระดับชาติหรือนานาชาติรวมถึงการแสดงผลงานต่อสาธารณชน	มีผลงานการแสดงเดี่ยวและการรวมวง การสัมมนาและการนำเสนอผลงานในการประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
PLO 5 ผลิตผลงานด้านดนตรีที่แสดงให้เห็นกระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติวิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้	ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นคิดวิเคราะห์สังเคราะห์วิจารณ์และทักษะสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนสามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	ผลการเขียนรายงานของนิสิต การนำเสนอผลงาน

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

3.1 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (PLO Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	PLO 1 สามารถเข้าใจ กระบวนการ สร้างสรรค์และ กระบวนการวิจัยโดย บูรณาการความรู้ที่ ต่อยอดจาก ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญา	PLO 2 วิเคราะห์และสร้างสรรค์ ความรู้ทาง ศิลปวัฒนธรรมและมรดก ทางวรรณกรรมและ วรรณคดีดนตรีของชาติ ได้	PLO 3 ประยุกต์ใช้ แนวคิดใน ศาสตร์ดนตรี เพื่อสร้าง นวัตกรรมสังคม	PLO 4 สร้างนวัตกรรมด้าน ดนตรีเพื่อตอบสนอง ความต้องการของ ชุมชนและสังคมได้	PLO 5 ผลิตผลงานด้านดนตรี ที่แสดงให้เห็น กระบวนการ สร้างสรรค์และปฏิบัติ วิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้
0609101 การวิจัยทางดนตรี		●		●	○
0609102 เทคโนโลยีดนตรี	●		○	●	
0609103 ประวัติและวรรณกรรมดนตรีศตวรรษที่ 21		○	●		●
0609104 สัมมนาวัตกรรมการสร้างสรรค์ทางดนตรี	●		●	●	○
0609111 ดนตรีแจ๊สสมัยนิยมและการวิเคราะห์		●	○	○	●
0609112 การประพันธ์เพลงแจ๊สสมัยนิยม	●	●	○	●	○
0609121 ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรีกลุ่ม ชาติพันธุ์	●		●	●	
0609122 การออกแบบการเรียนรู้เพื่องานดนตรีไทย				●	●
0609241 วิทยานิพนธ์	●	○	●	○	●
0609131 การเป็นผู้ประกอบการและบริหารจัดการ ทางดนตรี		●		○	●

รายวิชา	PLO 1 สามารถเข้าใจ กระบวนการ สร้างสรรค์และ กระบวนการวิจัยโดย บูรณาการความรู้ที่ ต่อยอดจาก ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญา	PLO 2 วิเคราะห์และสร้างสรรค์ ความรู้ทาง ศิลปวัฒนธรรมและมรดก ทางวรรณกรรมและ วรรณคดีดนตรีของชาติ ได้	PLO 3 ประยุกต์ใช้ แนวคิดใน ศาสตร์ดนตรี เพื่อสร้าง นวัตกรรมสังคม	PLO 4 สร้างนวัตกรรมด้าน ดนตรีเพื่อตอบสนอง ความต้องการของ ชุมชนและสังคมได้	PLO 5 ผลิตผลงานด้านดนตรี ที่แสดงให้เห็น กระบวนการ สร้างสรรค์และปฏิบัติ วิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้
0609132 สัมมนาหลักสูตรการศึกษาดนตรี		●		○	●
0609133 ดนตรีออร์แกนและเชมเบอ		●		●	○
0609134 เทคโนโลยีดนตรีกับการสร้างสรรค์ผลงาน	●		●	○	

3.2 ตารางแผนที่การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้สู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้ TQF หรือ มคอ.1																							
	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา						4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ เทคโนโลยี สารสนเทศ				6. ทักษะ พิสัย	
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	3.6	4.1	4.2	4.3	4.4	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
0609101 การวิจัยทางดนตรี				●		○	○	●	○		●		●		●					○	○		○	
0609102 เทคโนโลยีดนตรี			●		○	○		●			●		●					●	●		○	●		●
0609103 ประวัติและวรรณกรรมดนตรี ศตวรรษที่ 21			●	○	●	●		○	●	○	○	●		●			●	●			●		●	
0609104 สัมมนาวัตกรรมการงานสร้างสรรค์ ทางดนตรี		●			●	○	○		○			●		●	●	●			●	○	○	●	○	●
0609111 ดนตรีแจ๊สสมัยนิยมและการ วิเคราะห์		○	●	●	○	○		●	●			○	●	○	○		○	●				○	●	
0609112 การประพันธ์เพลงแจ๊สสมัยนิยม		●			○	○	●	●				●		●		●	○	●	●					○
0609121 ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรี กลุ่มชาติพันธุ์	●	●	○	○	●		●				●	●				●			●			●		●
0609122 การออกแบบการเรียนรู้เพื่องาน ดนตรีไทย	○	●		●				●			●		●		●							●		●
0609241 วิทยานิพนธ์	●	○	●	○	●	●	●	○	●	○	○	●		●	○	●		●		●		○	●	
0609131 การเป็นผู้ประกอบการและบริหาร จัดการทางดนตรี		○	●	●				●	○	●	●		●		○			●		●	●	○	●	

รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้ TQF หรือ มคอ.1																							
	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา						4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ เทคโนโลยี สารสนเทศ				6. ทักษะ พิสัย	
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	3.6	4.1	4.2	4.3	4.4	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
0609132 สัมมนาหลักสูตรการศึกษาดนตรี		○	●	●				●	○	●	●		●		○			●		●	●	○	●	
0609133 ดนตรีออร์แกนและเชมเบอ		●	○	●				●	○		●		●		●					○	○	●	○	●
0609134 เทคโนโลยีดนตรีกับการสร้างสรรค์ ผลงาน	●	○	●	○			●	○			○	●	○	●	○	●			●			○		
รวม ● ความรับผิดชอบหลัก	3	5	7	6	4	2	4	8	3	2	7	6	7	5	4	5	1	7	5	3	3	5	5	5
รวม ○ ความรับผิดชอบรอง	1	5	2	4	3	5	2	3	5	2	3	1	1	1	5	0	2	1	0	3	4	5	3	1

3.3 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) กับ ผลการเรียนรู้ 5 ด้านของ TQF

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร		ผลลัพธ์การเรียนรู้ TQF หรือ มคอ.1																							
		1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา						4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ เทคโนโลยี สารสนเทศ				6.ทักษะ พิสัย	
		1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	3.6	4.1	4.2	4.3	4.4	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
PLO 1	สามารถเข้าใจกระบวนการ สร้างสรรค์และกระบวนการวิจัย โดยบูรณาการความรู้ที่ต่อยอดจาก ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	√		√				√					√	√	√		√			√					
PLO 2	วิเคราะห์และสร้างสรรค์ความรู้ทาง ศิลปวัฒนธรรมและมรดกทาง วรรณกรรมและวรรณคดีดนตรีของ ชาติได้				√				√		√	√							√						
PLO 3	ประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรี เพื่อสร้างนวัตกรรมสังคม					√	√						√		√			√							
PLO 4	สร้างนวัตกรรมด้านดนตรีเพื่อ ตอบสนองความต้องการของชุมชน และสังคมได้		√		√				√			√		√		√							√		√
PLO 5	ผลิตผลงานด้านดนตรีที่แสดงให้เห็น กระบวนการสร้างสรรค์และ ปฏิบัติวิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้			√						√				√							√	√		√	

ความหมายของผลลัพธ์การเรียนรู้ TQF 6 ด้าน มีดังนี้

หมวดวิชาเฉพาะ

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1.1 มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถจัดการเกี่ยวกับปัญหาทางด้านจริยธรรมที่ซับซ้อนในทางวิชาชีพด้วยความเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น

1.2 มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่จะได้รับผลกระทบ

1.3 ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มในการหยิบยกข้อบกพร่องของจรรยาบรรณที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้เกิดการทบทวนและแก้ไข

1.4 มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำ

2. ด้านความรู้

2.1 มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านดนตรีอย่างถ่องแท้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ

2.2 สามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างเป็นระบบ และมีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่

2.3 มีความรู้และความเข้าใจอย่างละเอียดในกระบวนการวิจัย การสร้างสรรค์และการปฏิบัติทางวิชาชีพด้านดนตรี

2.4 สามารถประยุกต์ความรู้จากหลักทฤษฎีในเชิงบูรณาการให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม และตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และในระดับนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อศาสตร์ด้านดนตรีทั้งในปัจจุบันและอนาคต

3. ด้านทักษะทางปัญญา

3.1 สามารถบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ แนวคิดเทคนิคต่าง ๆ ที่หลากหลายแปลกใหม่ และไม่อาจทำนายหรือคาดหมายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาขั้นสูง

3.2 สามารถคิดวินิจฉัย วิเคราะห์ วิพากษ์และวิจารณ์อย่างผู้รู้

3.3 สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการจับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

3.4 สามารถใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ

3.5 สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่เป็นต้นแบบได้อย่างสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน

3.6 มีความสามารถในการสังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือรายงานผลโครงการ และจากสิ่งพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านดนตรี และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ ที่สำคัญโดยการบูรณาการเข้ากับองค์ความรู้ที่มีอยู่หรือที่สร้างใหม่

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 สามารถเสริมสร้างแนวคิด ถ่ายทอดมุมมองที่มีคุณค่าต่อสังคม และเมื่อใดที่มีความต้องการข่าวสารและทักษะเพิ่มเติม ก็สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระในการแสวงหา และประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารและทักษะนั้น ๆ

4.2 มีความสามารถในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม

4.3 สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่มในภาพรวม และสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่หลากหลายโดยหลักธรรมาภิบาล

4.4 มีความรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตนเอง และตามระเบียบข้อบังคับทั้งองค์กรระดับชาติ และระดับนานาชาติ

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 มีตรรกะทางความคิด มีความสามารถในการประเมินผลอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม

5.2 สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสารอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษาเสียง ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวคิดได้อย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ

5.4 สามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน การนำเสนอผลงาน ตรวจสอบปัญหา หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ทักษะพิสัย

6.1 สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน

6.2 มีความสามารถในการรวบรวมผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการ และจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านดนตรี

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

นิสิตจะต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น จึงจะได้รับผลการเรียนในรายวิชานั้น ระบบการประเมินผลการเรียนของแต่ละรายวิชาเป็นแบบระดับขั้น โดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 หมวดที่ 6

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินผลโดยผลการประเมินจะมีความสัมพันธ์กับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้องของการสอบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ส่วนการทวนสอบระดับหลักสูตรมีระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรและระดับคณะเป็นเครื่องมือทวนสอบ

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิตหลังสำเร็จการศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพหลักสูตร ดังนี้

2.2.1 การดำเนินงานของมหาบัณฑิตโดยประเมินจากผู้สำเร็จการศึกษาทุกรุ่นด้านระยะเวลาในการหางานทำ

2.2.2 การทวนสอบจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในมหาบัณฑิต และได้ร่วมงานกับสถานประกอบการนั้น ๆ

2.2.3 ความพึงพอใจในหลักสูตรที่ตนศึกษาสำเร็จ และการประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพของมหาบัณฑิต

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

แผน ก แบบ ก2

3.1 ศึกษารายวิชาครบตามที่กำหนดในหลักสูตร และมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน

3.2 มีการเสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

3.3 ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการหรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ดังกล่าว

3.4 สอบผ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

3.5 เกณฑ์อื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

หมวดที่ 6 การพัฒนาอาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

ระดับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยทักษิณมีโครงการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่เป็นประจำทุกปี โดยเน้นเรื่อง การเป็นครูมืออาชีพ : เทคนิคการสอน, หลักการวัดและการประเมินผลการเรียน

ระดับคณะ

1. ชี้แจงปรัชญา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหลักสูตร มอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น รายละเอียดหลักสูตร คู่มือการศึกษา คู่มืออาจารย์ กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. มอบหมายอาจารย์พี่เลี้ยงให้คำแนะนำและติดตามการทำงานของอาจารย์ใหม่น้อย 1 ภาคการศึกษา

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่อาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

(1) ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอน การวิจัยอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการแลกเปลี่ยนเพิ่มพูนประสบการณ์

(2) การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

(1) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

(2) มีการกระตุ้นอาจารย์ทำผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชา

(3) ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลักและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

การดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นไปตามระบบประกันคุณภาพตามแนวทาง ASEAN University Network - Quality Assurance (AUN-QA) ประเทศไทย การประเมินระดับหลักสูตรจะแบ่งได้เป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่

- องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทุกหลักสูตรต้องถูกกำกับดูแลให้มีการดำเนินการตามองค์ประกอบที่ 1 (เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
- องค์ประกอบที่ 2 เกณฑ์การพัฒนา ใช้แนวทางของ ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA) หรือแนวทางอื่นที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลตามความเหมาะสม เช่น AACSB, ABET เป็นต้น

1. การกำกับมาตรฐาน

กำกับมาตรฐานหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และตามเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตรโดยใช้ระบบ AUN QA

2. บัณฑิต

มีการดำเนินการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และตามเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตรโดยใช้ระบบ AUN - QA ของมหาวิทยาลัยทักษิณ มีกระบวนการหรือวิธีการนำข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา และการออกกลางคัน ระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา กิจกรรมวิจัยของผู้เรียนและความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แต่ละรุ่นอย่างน้อย 3 ปีมาเป็นข้อมูลย้อนกลับและเทียบเคียง (Benchmark) เพื่อปรับปรุง

3. นิสิต

มีกระบวนการ วิธีการ เกณฑ์การรับนิสิตที่เหมาะสม มีการประเมินปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกให้ทันสมัย มีระบบการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาทางวิชาการ แนะนำ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนับสนุนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสมรรถนะการได้งานทำ ใช้ระบบกำกับติดตามเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้า รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ของนิสิต

4. อาจารย์

วางแผนระยะสั้นและระยะยาวในการพัฒนาอาจารย์ มีระบบการรับสมัคร การคัดเลือกอาจารย์ตามคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญ มีการยกย่องให้รางวัล และการเลื่อนตำแหน่ง มีการสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบและเป็นข้อมูลย้อนกลับ มีการกำหนดสมรรถนะและประเมินอย่างชัดเจนเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งนำไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรและองค์กร มีกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม และพัฒนาอาจารย์ที่สอดคล้องกับการบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

นำระบบประกันคุณภาพตามแนว AUN - QA มาใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีกระบวนการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของมหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ และเครือข่ายวิชาชีพด้านดนตรี เน้นความสมดุลครอบคลุม ผลการเรียนรู้ลักษณะทั่วไปและลักษณะเฉพาะตามปรัชญา จุดเน้นของหลักสูตร ตอบสนองความต้องการ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รายละเอียดและโครงสร้าง สารเนื้อหาหลักสูตรครอบคลุม ครบถ้วน ทันสมัย การออกแบบวิธีการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและส่งเสริมทักษะ กระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีระบบปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีวิธีการเผยแพร่รายละเอียดหลักสูตร เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายในอนาคตและนิสิตปัจจุบันเข้าถึงได้ การประเมินผลผู้เรียนมีขั้นตอน กระบวนการ วิธีการที่หลากหลาย มีมาตรฐานในการวัดและประเมินอย่างเป็นธรรมสอดคล้องเหมาะสมกับรายวิชาและ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และนำข้อมูลย้อนกลับมาจากผู้สอน เพื่อใช้ปรับปรุงการเรียนรู้ของนิสิต มีระบบ อุทธรณ์ร้องทุกข์ผลการให้คะแนนที่นิสิตรับทราบสามารถเข้าถึงได้ มีข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการ ประเมินและการจัดการข้อร้องเรียนจากนิสิต

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

1. มหาวิทยาลัยมีหอสมุดกลางในการให้บริการสื่อการเรียนรู้ในห้องสมุด โดยสำนักหอสมุดได้ ดำเนินการสำรวจความต้องการหนังสือ ตำรา หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาการวิจัยและ ประเมิน ให้เหมาะสม เพียงพอพร้อมใช้งานเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนของหลักสูตร และดำเนินการ จัดซื้อตามความต้องการของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และให้บริการสืบค้นหนังสือ เอกสาร วารสาร วิทยานิพนธ์ เพื่อสะดวกในการเรียนการสอนการจัดทำวิทยานิพนธ์ทันต่อกระแสการ เปลี่ยนแปลงทางวิชาการ มีการประเมินการให้บริการผ่านระบบออนไลน์และนำผลการประเมินไปใช้ในการ ปรับปรุงการให้บริการต่อไป

2. สำนักคอมพิวเตอร์ได้ให้บริการคอมพิวเตอร์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้นิสิตได้ค้นคว้าเอกสาร การเรียนการสอนได้อย่างทันที ทันสมัย ทั้งในด้านการศึกษาและการวิจัย ให้บริการ WIFI ในการเชื่อมต่อ โลกออนไลน์เพื่อสามารถค้นคว้าได้ทุกที่ทุกเวลาในมหาวิทยาลัยทักษิณ

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key performance indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีการศึกษา				
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมใน การประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	X
2. มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	X	X	X	X	X
3. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละ ภาคเรียนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการ ดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5	X	X	X	X	X

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีการศึกษา				
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา					
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ. 7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		X	X	X	X
8. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X
9. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	X	X	X	X	X
10. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	X	X	X	X	X
11. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีคุณภาพ หลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.0		X	X	X	X
12. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.0			X	X	X
รวมตัวบ่งชี้บังคับที่ต้องดำเนินการ (ข้อ 1-5) ในแต่ละปี	5	5	5	5	5
รวมตัวบ่งชี้ในแต่ละปี	9	11	12	12	12

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

1.1.1 กำหนดให้คณาจารย์เขียนประมวลรายวิชาของรายวิชาที่สอน (มีรายละเอียดของแผนกลยุทธ์และการบรรยายละเอียดของการปรับปรุงประมวลรายวิชาในแต่ละปีการศึกษา)

1.1.2 ประชุมร่วมของคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและขอคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่มีความรู้ในการใช้กลยุทธ์การสอน

1.1.3 สอบถามจากนิสิต ถึงประสิทธิผลของการเรียนรู้จากวิธีการที่ใช้ โดยใช้แบบสอบถามหรือการสนทนากับกลุ่มนิสิต ระหว่างภาคเรียน โดยอาจารย์ผู้สอน

1.1.4 ประเมินจากการเรียนรู้ของนิสิตจากพฤติกรรมและการแสดงออก การทำกิจกรรมและผล การสอบ

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

1.2.1 ประเมินการสอนโดยนิสิตทุกปลายภาคเรียน จากระบบประเมินการสอนของมหาวิทยาลัยทักษิณ

1.2.2 อาจารย์ผู้สอนประเมินประสิทธิภาพการสอน โดยใช้ผลการประเมินของนิสิตในแต่ละรายวิชา เพื่อใช้เป็นผลป้อนกลับในการปรับปรุงการสอนรายวิชาของตน

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 โดยนิสิตปัจจุบัน และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร

ประเมินการสอนจากนิสิตโดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรดำเนินการติดตามข้อมูล และนำเสนอผู้เกี่ยวข้อง

2.2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้ประเมินภายนอก

ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา

2.3 โดยผู้ใช้บัณฑิต และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

คณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตร ดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (Key Performance Indicators) ในหมวดที่ 7 ข้อ 7

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

จากการรวบรวมข้อมูลในข้อ 2 ทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชาจะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตร กรณีที่พบปัญหาสามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้น ๆ ได้ทันทีซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อยซึ่งทำได้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการปรับปรุงทั้งฉบับนั้นจะกระทำทุก 3 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้หลักสูตรทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ภาคผนวก ก
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร
หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์

คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ
ที่ ๑๑๙๘/๒๕๖๔
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์

.....

เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับคำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณที่ ๑๕๕๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง มอบอำนาจและภารกิจให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี จึงแต่งตั้งบุคคลเป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ)	ที่ปรึกษา
๒. ประธานสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (อาจารย์ไกรศิลป์ โสตานิล)	ประธานกรรมการ
๓. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๔. ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ตระกูลชัย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถาวร จันทโชติ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา กลิ่นนันท	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ ศรีสมุทร	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทนันท์ กฤษณมัย	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประหยัด ศุภจิตตรา	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่

๑. ประชุม สัมมนา วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์

๒. ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ Outcome Based Education (OBE) ที่สอดคล้องตามแนวทางของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ เกณฑ์มาตรฐานระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และดำเนินการออกแบบหลักสูตรตาม แนวทางประกาศมหาวิทยาลัยทักษิณ เรื่อง ข้อกำหนดการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๖๓

/๓. นำข้อเสนอ...

๓. นำข้อเสนอแนะจากผู้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิภายในเพื่อวิพากษ์หลักสูตรในประเด็นที่หลักสูตรกำหนดและประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาใช้ปรับปรุงหลักสูตรอย่างเหมาะสม
๔. นำเสนอร่างหลักสูตรที่สมบูรณ์ต่อคณะกรรมการประจำส่วนงานและเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาตามลำดับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(รองศาสตราจารย์เกษม อัสวตธีรัตน์กุล)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติหน้าที่แทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

ภาคผนวก ข
ประวัติและผลงานทางวิชาการของ
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

1. ชื่อ - สกุล นายระวีวัฒน์ ไทยเจริญ
 คุณวุฒิ/สาขา ปร.ด. (ดนตรี (ดนตรีวิทยา)) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2554
 ศศ.ม. (ดนตรี (ดนตรีวิทยา)) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541
 ศป.บ. (ดุริยางค์ตะวันตก) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535
 ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ผลงานทางวิชาการ

1. วารสารระดับชาติ (National Journal)

ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ, รัชกฤต ภาณุอัศศิริและผกาพรรณ บุญดิเรก. (2561). “ศึกษาวิธีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียงเรียงประสานแบบแจ๊สเพื่อปรับใช้ในการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับ เครื่องเป่าในวงบิ๊กแบนด์ กรณีศึกษาบทเพลงในคอนเสิร์ตราชธานีสดุดี,” วารสารดนตรีรังสิต. 13(2), 73-88.

2. บทความในที่ประชุมระดับชาติ (National Conference)

ศุภวิทย์ ผลประเสริฐ, ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ, รัชสสรณ์ พุฒิชวลพัฒน์. (2561). “ศึกษาการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงบิ๊กแบนด์ของ ราชีฟ มูฮัมหมัด,” ใน การประชุมวิชาการระดับนานาชาติและระดับชาติ ราชภัฏวชิร ครั้งที่ 5. (หน้า 808 - 812). วันที่ 2 – 5 ธันวาคม 2561. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

3. ผลงานทางวิชาการอื่น (งานสร้างสรรค์ระดับชาติ)

ระวีวัฒน์ ไทยเจริญและรัชกฤต ภาณุอัศศิริ. (2562). “บทประพันธ์เพลง “ดิโอแลนด์ : ภาพสะท้อนสถานที่ท่องเที่ยวเมืองสงขลา” สำหรับวงแจ๊สควอเท็ต ใน การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2562 “ศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติ”. (หน้า 119-134). วันที่ 26 กรกฎาคม 2562. ณ ห้องประชุมอาคาร 100 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

4. ผลงานทางวิชาการอื่น (งานสร้างสรรค์ระดับนานาชาติ)

Raweewat Thaicharoen. (2563). “The Creative Music Composition : ‘Legacy of the Southern Dramatic Whisper’ for String Quintet” in The 1th International Symposium on Creative Fine Arts (ISCF) 2020. (p 85-99). December 15th – 16th, 2020. Pranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.

2. ชื่อ - สกุล นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร
 คุณวุฒิ/สาขา ประ.ด. (ดนตรี (ดนตรีวิทยา)) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556
 ศศ.ม. (ดนตรี (ดนตรีวิทยา)) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2549
 ค.บ. (ดนตรีศึกษา) วิทยาลัยครูบ้านจอมบึง, 2533

ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผลงานทางวิชาการ

1. บทความในที่ประชุมระดับชาติ (National Conference)

เมธิชา ฮวดแสง และสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร. (2563). “ศึกษาพฤติกรรมการฟังเพลงผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา,” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 30 ประจำปี 2563 และการประชุมวิชาการระดับชาติคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ครั้งที่ 1 ภายใต้วีธี: “วิจัยนวัตกรรม: การเปลี่ยนผ่านเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทย “Thailand-Driven Reserch & Innovation” (หน้า 785 - 792). วันที่ 30 พฤษภาคม 2563 : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ชุลีพร กองสวัสดิ์และ สุรสิทธิ์ ศรีสมุทร. (2562). “ศึกษาวิธีการขับร้องและการถ่ายทอดอารมณ์เพลงของ เปาวลี พรพิมล ในบทเพลงประกอบภาพยนตร์ พุ่มพวง,” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 29 ประจำปี 2562 วิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน Research and Innovation for Sustainability Development. (หน้า 1994 - 2003) วันที่ 9-10 พฤษภาคม 2562 ณ โรงแรมสยามออเรียนทัล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา: สถาบันวิจัยและพัฒนา.

สุรสิทธิ์ ศรีสมุทรและวศิน ศรียาภัย. (2561). “ดนตรีหนังตะลุงรอบทะเลสาบสงขลา,” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือ ครั้งที่ 18และลำปางวิจัย ครั้งที่ 4. (หน้า 298 - 319). วันที่ 20 กรกฎาคม 2561. ณ อาคารไอพาร โรจน์หิรัญ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

ปิยรัตน์ ธรรมมงคลรัตน์, รักษ์สรณ์ พุฒิชวลพัฒน์และสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร. (2561). “การศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิกของนักศึกษาวิชาเอกกีตาร์คลาสสิก ในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้,” ใน การประชุมวิชาการระดับนานาชาติและระดับชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 5. (หน้า 773 - 777). วันที่ 2 - 5 ธันวาคม 2561. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี.

3. ชื่อ - สกุล นายประยัต ศุภจิตรา
 คุณวุฒิ/สาขา ศป.ด. (ดุริยางคศิลป์ตะวันตก) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558
 ศศ.ม. (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552
 กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545
 ศศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2542

ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผลงานทางวิชาการ

1. บทความในที่ประชุมระดับชาติ (National Conference)

ประยัต ศุภจิตรา. (2561). “งานวิจัยสร้างสรรค์: คอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟน และวง บิ๊กแบนด์ หมายเลข4, ใน การประชุมวิชาการระดับชาติด้านดุริยางคศิลป์และ ทัศนศิลป์ ครั้งที่ 1. (หน้า 171-182). วันที่ 21 - 22 ธันวาคม 2561. ณ หอ ประชุมราชกาลที่ 9 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

2. ผลงานวิชาการอื่น (งานสร้างสรรค์ระดับชาติ)

ประยัต ศุภจิตรา. (2562). “บทประพันธ์เพลง “เดอะเมอร์เทน ทัศนียภาพเขาดังกวน” สำหรับแซกโซโฟนวอเท็ต,” ใน การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม ระดับชาติ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2562 “ศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติ” : The National Symposium on Creative Fine Art 2019. (หน้า 337 - 350) วันที่ 26 กรกฎาคม 2562. ณ ห้องประชุมอาคาร 100 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.

3. ผลงานวิชาการอื่น (งานสร้างสรรค์ระดับนานาชาติ)

Prayat Supajitra. (2563). “Creative Research Composition: The Elephant in the Mysterious Mist for Saxophone and String Quintet” in The 1th International Symposium on Creative Fine Arts (ISCFA) 2020. (p70 - 84). December 15th – 16th, 2020. Pranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.

ประยัต ศุภจิตรา. (2561). “Music Composition: Concerto for Saxophone and Big Band, Washington State University, WSU FALL JAZZ CONCERT. งาน สร้างสรรค์ระดับนานาชาติ. วันที่ 9 ตุลาคม 2561 ณ Kimbrough Concert Hall รัฐวอชิงตัน มหาวิทยาลัยวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา.

4. ชื่อ - สกุล นางสาวปาหนัน กฤษณมย์
- คุณวุฒิ/สาขา ปร.ด. (วัฒนธรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553
ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546
กศ.บ. (ดนตรีไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540
- ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- ผลงานทางวิชาการ
1. วารสารระดับชาติ (National Journal)
- ปาหนัน กฤษณมย์. (2563). “ผลของกิจกรรมดนตรีบำบัดต่อความสามารถในการรับรู้และตอบสนองต่อดนตรี พัฒนาการและคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติก,” วารสารปาริชาติ 33(2).
- ปาหนัน กฤษณมย์. (2563). “บทเพลงใหม่โรง “ปัญจรัชท์ทักษิณา” สำหรับวงดุริยางค์ไทย,” วารสารปาริชาติ 33(1).
2. บทความในที่ประชุมระดับชาติ (National Conference)
- ปาหนัน กฤษณมย์ และเหมวดี ชูคำ. (2562). “การประพันธ์ทางเดี่ยวฆ้องวงใหญ่ เพลง เสร้าเล่นน้ำสามชั้น,” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 29 ประจำปี 2562. (หน้า 41 – 48). วันที่ 9 – 10 พฤษภาคม 2562. ณ โรงแรมสยามออเรียนทัล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.
- ปาหนัน กฤษณมย์ และฉัตรประภา ทวีทรัพย์. (2562). “การประพันธ์ทางเดี่ยวระนาดทุ้ม เพลงพญารำพึง สามชั้น,” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 29 ประจำปี 2562. (หน้า 49 – 56). วันที่ 9 – 10 พฤษภาคม 2562. ณ โรงแรมสยามออเรียนทัล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.

ภาคผนวก ค
ตารางแสดงสัดส่วนการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก
Active Learning

ตารางแสดงสัดส่วนการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning)

จำนวนรายวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในหลักสูตร	14	รายวิชา			
จำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning)	14	รายวิชา	คิดเป็นร้อยละ	100	ของรายวิชาในหลักสูตร
จำนวนรายวิชาที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning)	-	รายวิชา	คิดเป็นร้อยละ	-	ของรายวิชาในหลักสูตร
สรุปที่จัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning)	14	รายวิชา โดยมีรายละเอียด ดังนี้			

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา/หน่วยกิต	ร้อยละของกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) และแบบบรรยาย							ระบุเหตุผลในกรณีที่รายวิชานั้นไม่มีการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning)
						ระบุร้อยละของการจัดการเรียนรู้แบบทฤษฎี	รวมร้อยละ 100	
	Project Based Learning	Research Based Learning	Problem Based Learning	Activity Based Learning	การสอนเชิงรุก อื่น ๆ			
หมวดวิชาเอก								
0609101 การวิจัยทางดนตรี 3(2-2-5)	20		20			60	100	
0609102 เทคโนโลยีดนตรี 3(2-2-5)	20			40		40	100	
0609103 ประวัติและวรรณกรรมดนตรีศตวรรษที่ 21 3(3-0-6)	20		20	20		40	100	
0609104 สัมมนาวัตกรรมการงานสร้างสรรค์ทางดนตรี 3(3-0-6)				70		30	100	
0609111 ดนตรีแจ๊สสมัยนิยมและการวิเคราะห์ 3(2-2-5)				60		40	100	
0609112 การประพันธ์เพลงแจ๊สสมัยนิยม 3(2-2-5)				30		70	100	
0609121 ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีไทยและดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์ 3(2-2-5)				30		70	100	
0609122 การออกแบบการเรียนรู้เพื่องานดนตรีไทย 3(2-2-5)	30	30		20		20	100	
0609131 การเป็นผู้ประกอบการและบริหารจัดการทางดนตรี2(2-0-4)	30		10	20		40	100	

รหัสวิชา/ชื่อรายวิชา/หน่วยกิต	ร้อยละของกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) และแบบบรรยาย							ระบุเหตุผลในกรณีที่รายวิชานั้นไม่มีการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning)
						ระบุร้อยละของการจัดการเรียนรู้แบบทฤษฎี	รวมร้อยละ 100	
	Project Based Learning	Research Based Learning	Problem Based Learning	Activity Based Learning	การสอนเชิงรุก อื่น ๆ			
0609132 สัมมนาหลักสูตรการศึกษาดนตรี 2(1-2-3)		20	20	20		40	100	
0609133 ดนตรีร้องซอและเชมเบอ 3(2-2-5)				70		30	100	
0609134 เทคโนโลยีดนตรีกับการสร้างสรรค์ผลงาน 3(3-0-6)				60		40	100	
หมวดวิทยานิพนธ์								
0609241 วิทยานิพนธ์ 12(0-36-0)		100					100	

หมายเหตุ มหาวิทยาลัยกำหนดให้หลักสูตรต้องเพิ่มการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Based Learning, Problem Based Learning, Project Based Learning, Research Based Learning, Activity Based Learning, หรือรูปแบบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การสอนแบบบรรยายโดยมีสัดส่วนการสอนดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของรายวิชาทั้งหลักสูตร โดยรายวิชาเหล่านี้จะต้องมีสัดส่วนของเวลาสอนด้วยวิธีการข้างต้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของเวลาทั้งหมดในรายวิชานั้น

ภาคผนวก ง

ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตรกับเนื้อหา
สาระตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐาน
คุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์

พ.ศ. 2558

ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตรกับเนื้อหาสาระตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

มคอ.1	หลักสูตร
โครงสร้างหลักสูตร แผน ก แบบ ก2 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต รายวิชาบังคับ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต วิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต	โครงสร้างหลักสูตร แผน ก แบบ ก2 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 37 หน่วยกิต หมวดวิชาเอก ไม่น้อยกว่า 25 หน่วยกิต วิชาบังคับ 18 หน่วยกิต วิชาเลือก 7 หน่วยกิต หมวดวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต
เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ มุ่งเน้นให้มีความรู้และทักษะทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ ในระดับสูง และมุ่งเน้นการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัย หรืออาจใช้ความเชี่ยวชาญของตนผสมผสานระหว่างการศึกษาารายวิชากับวิทยานิพนธ์ หรือรายวิชาและการค้นคว้าอิสระ ให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ ต่อสังคมและประเทศชาติ	เนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตร มุ่งเน้นให้มีความรู้และทักษะทางด้านดนตรีในระดับสูง และสร้างความรู้เข้าใจกระบวนการวิจัย กระบวนการสร้างสรรค์ที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้เข้าใจมิติทางศิลปวัฒนธรรมแบบมรดกทางวรรณกรรมและวรรณคดีดนตรีของชาติ สามารถประยุกต์ใช้แนวคิดในศาสตร์ดนตรีมาพัฒนาสร้างนวัตกรรมสังคม สร้างนวัตกรรมการศึกษาด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม สร้างงานด้านดนตรีที่เข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติวิชาชีพดนตรีขั้นสูงได้
มาตรฐานผลการเรียนรู้ 1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม 1.1 มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถจัดการเกี่ยวกับปัญหาทางด้านจริยธรรมที่ซับซ้อนในทางวิชาชีพด้วยความเข้าใจในความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น 1.2 มีความรับผิดชอบต่องาน สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่จะได้รับผลกระทบ 1.3 ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็น	มาตรฐานผลการเรียนรู้ 1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม 1.1 มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถจัดการเกี่ยวกับปัญหาทางด้านจริยธรรมที่ซับซ้อนในทางวิชาชีพด้วยความเข้าใจในความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น 1.2 มีความรับผิดชอบต่องาน สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่จะได้รับผลกระทบ 1.3 ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของ

มคอ.1	หลักสูตร
ของผู้อื่น และมีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มในการหยิบยกข้อบกพร่องของจรรยาบรรณที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้เกิดการทบทวนและแก้ไข 1.4 มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำ 2. ด้านความรู้ 2.1 มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านศิลปกรรมศาสตร์ อย่างถ่องแท้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ 2.2 สามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างเป็นระบบ และมีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ 2.3 มีความรู้และความเข้าใจอย่างละเอียดในกระบวนการวิจัย การสร้างสรรค์และการปฏิบัติทางวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์ 2.4 สามารถประยุกต์ความรู้จากหลักทฤษฎีในเชิงบูรณาการ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม และตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และในระดับนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อการศึกษาด้านศิลปกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต 3. ด้านทักษะทางปัญญา 3.1 สามารถบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ แนวคิดเทคนิคต่าง ๆ ที่หลากหลายแปลกใหม่ และไม่อาจทำนายหรือคาดหมายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาขั้นสูง 3.2 สามารถคิดวินิจฉัย วิเคราะห์ วิพากษ์และวิจารณ์อย่างผู้รู้ 3.3 สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการจับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม 3.4 สามารถใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ 3.5 สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ผู้อื่น และมีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มในการหยิบยกข้อบกพร่องของจรรยาบรรณที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้เกิดการทบทวนและแก้ไข 1.4 มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำ 2. ด้านความรู้ 2.1 มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านดนตรีอย่างถ่องแท้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ 2.2 สามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างเป็นระบบ และมีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ 2.3 มีความรู้และความเข้าใจอย่างละเอียดในกระบวนการวิจัย การสร้างสรรค์และการปฏิบัติทางวิชาชีพด้านดนตรี 2.4 สามารถประยุกต์ความรู้จากหลักทฤษฎีในเชิงบูรณาการ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม และตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และในระดับนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อการศึกษาด้านดนตรีทั้งในปัจจุบันและอนาคต 3. ด้านทักษะทางปัญญา 3.1 สามารถบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ แนวคิดเทคนิคต่าง ๆ ที่หลากหลายแปลกใหม่ และไม่อาจทำนายหรือคาดหมายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาขั้นสูง 3.2 สามารถคิดวินิจฉัย วิเคราะห์ วิพากษ์และวิจารณ์อย่างผู้รู้ 3.3 สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการจับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม 3.4 สามารถใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ 3.5 สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

มคอ.1	หลักสูตร
ที่เป็นต้นแบบได้อย่างสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน 3.6 มีความสามารถในการสังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยจาก วิทยานิพนธ์หรือรายงานผลโครงการ และจากสิ่งพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ใน วงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ ที่ สำคัญโดยการบูรณาการเข้ากับองค์ความรู้ที่มีอยู่หรือที่สร้างใหม่ 4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 4.1 สามารถเสริมสร้างแนวคิด ถ่ายทอดมุมมองที่มีคุณค่าต่อสังคม และ เมื่อใดที่มีความต้องการข่าวสารและทักษะเพิ่มเติม ก็สามารถดำเนินการได้อย่าง เป็นอิสระในการแสวงหา และประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารและทักษะนั้น ๆ 4.2 มีความสามารถในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ ปรับตัว และอยู่ ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม 4.3 สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการ ทำงานของกลุ่มในภาพรวม และสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่หลากหลายโดย หลักธรรมมาภิบาล 4.4 มีความรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตนเอง และตามระเบียบข้อบังคับทั้งองค์กรระดับชาติ และระดับนานาชาติ 5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ 5.1 มีตรรกะทางความคิด มีความสามารถในการประเมินผลอย่างมี วิจารณ์ญาณ สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่าง เหมาะสม 5.2 สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสาร อื่น ๆ เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษาเสียง ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ 5.3 สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวคิดได้อย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการและ รูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	ที่เป็นต้นแบบได้อย่างสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน 3.6 มีความสามารถในการสังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยจาก วิทยานิพนธ์หรือรายงานผลโครงการ และจากสิ่งพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ใน วงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านดนตรี และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ ที่สำคัญโดย การบูรณาการเข้ากับองค์ความรู้ที่มีอยู่หรือที่สร้างใหม่ 4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 4.1 สามารถเสริมสร้างแนวคิด ถ่ายทอดมุมมองที่มีคุณค่าต่อสังคม และ เมื่อใดที่มีความต้องการข่าวสารและทักษะเพิ่มเติม ก็สามารถดำเนินการได้อย่าง เป็นอิสระในการแสวงหา และประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารและทักษะนั้น ๆ 4.2 มีความสามารถในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ ปรับตัว และอยู่ ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม 4.3 สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการ ทำงานของกลุ่มในภาพรวม และสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่หลากหลายโดย หลักธรรมมาภิบาล 4.4 มีความรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตนเอง และตามระเบียบข้อบังคับทั้งองค์กรระดับชาติ และระดับนานาชาติ 5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ 5.1 มีตรรกะทางความคิด มีความสามารถในการประเมินผลอย่างมี วิจารณ์ญาณ สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่าง เหมาะสม 5.2 สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสาร อื่น ๆ เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษาเสียง ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ 5.3 สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวคิดได้อย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการและ รูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ

มคอ.1	หลักสูตร
5.4 สามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน การนำเสนอผลงาน ตรวจสอบปัญหา หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ 6. ทักษะพิสัย 6.1 สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน 6.2 มีความสามารถในการรวบรวมผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการ และจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมศาสตร์	5.4 สามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน การนำเสนอผลงาน ตรวจสอบปัญหา หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ 6. ทักษะพิสัย 6.1 สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน 6.2 มีความสามารถในการรวบรวมผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการ และจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านดนตรี

ภาคผนวก จ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
(มคอ.1)

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบอื่นๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาได้จัดการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก

(ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เอกสารแนบท้าย
มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์

๑. ชื่อสาขา/สาขาวิชา

ชื่อสาขา ศิลปกรรมศาสตร์

สาขาวิชา แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑.๑ กลุ่มวิจิตรศิลป์ มี ๓ กลุ่มสาขาวิชา คือ

๑.๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์

๑.๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๑.๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง

๑.๒ กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ

(ลักษณะสาขาวิชาในแต่ละกลุ่มให้ดูที่ภาคผนวก)

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

๒.๑ ชื่อปริญญาระดับปริญญาโท

ภาษาไทย: ศิลปมหาบัณฑิต (.....)

ศล.ม. (.....)

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (.....)

ศป.ม. (.....)

ภาษาอังกฤษ: Master of Fine Arts (.....)

M.F.A. (.....)

Master of Fine and Applied Arts (.....)

M.F.A. (.....)

๒.๒ ชื่อปริญญาระดับปริญญาเอก

ภาษาไทย: ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (.....)

ปร.ด. (.....)

ศิลปดุษฎีบัณฑิต (.....)

ศล.ด. (.....)

ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (.....)

ศป.ด. (.....)

ภาษาอังกฤษ: Doctor of Philosophy (.....)

Ph.D. (.....)

Doctor of Fine Arts

D.F.A. (.....)

Doctor of Fine and Applied Arts (.....)

D.F.A. (.....)

หมายเหตุ

*มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาศิลปกรรมศาสตร์ฉบับนี้ แบ่งกลุ่มตามกลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ โดยเน้นองค์ความรู้ด้านศิลปกรรมศาสตร์เป็นหลัก ส่วนชื่อปริญญาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาของกระทรวงศึกษาธิการ

**กรณีสาขาวิชาที่แตกต่างกันตามเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ตามลักษณะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพ และกึ่งวิชาชีพ ต้องมีฐานศาสตร์ที่สอดคล้องกับลักษณะของสาขาวิชา และต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามโครงสร้างในมาตรฐานคุณวุฒิฉบับนี้ที่กำหนดไว้ และการกำหนดชื่อปริญญาต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน

๓. ลักษณะของสาขา/สาขาวิชา

สาขาศิลปกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ในลักษณะเชิงวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ มีทฤษฎีและปฏิบัติเป็นศิลปวิทยา เพื่อการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น การรับรู้ภาษาเขียน ภาษาภาพ และการเคลื่อนไหวผ่านทางตา การรับรู้ภาษาเสียงผ่านทางหู การรับรู้กลิ่นผ่านทางจมูก การรับรู้รสผ่านทางลิ้น และการสัมผัสจับต้อง อันเป็นลักษณะของความรู้ทั้งแบบเฉพาะด้านของสาขาวิชาและความรู้เชิงสหวิทยาการ การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ที่เริ่มจากภายในสาขาวิชา ข้ามสาขาวิชา เป็นต้นว่า สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การบริหารจัดการ โดยมีกระบวนการให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

สาขาศิลปกรรมศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษา เน้นการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่ลุ่มลึกในระดับสูงอย่างมีอิสระและเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ แปลความหมายและประยุกต์ใช้ความรู้ ตลอดจนสามารถบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ระดับปริญญาโท

๔.๑.๑ ศึกษาค้นคว้าปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ด้วยดุลยพินิจที่เหมาะสม และใช้ทักษะเหล่านี้ได้ในสถานการณ์ที่จำเป็น แม้ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้น ๆ

๔.๑.๒ สามารถแสดงออกอย่างเป็นอิสระในการจัดการและแก้ไขปัญหาทั้งที่คาดการณ์ได้ และคาดการณ์ไม่ได้ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

๔.๑.๓ ติดตามและกระตือรือร้นในการสนับสนุนให้ผู้อื่นรู้จักประยุกต์ใช้ดุลยพินิจอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมอันเหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาที่ยุ่งยาก ซับซ้อน และละเอียดอ่อน ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยม

๔.๒ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ระดับปริญญาเอก

๔.๒.๑ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ระดับสูงและ/หรือความเข้าใจในวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความรู้และการปฏิบัติในสาขาวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และให้การสนับสนุนอย่างเต็มกำลัง เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและกลยุทธ์ใหม่ๆ

๔.๒.๒ สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสาขาวิชาในการแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและจัดทำข้อสรุปต่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒.๓ สามารถจัดการกับปัญหาทางจริยธรรมที่ซับซ้อนในบริบทของวิชาการหรือวิชาชีพได้ มีความคิดริเริ่มในการหาทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาและเสนอทางเลือกให้แก่สังคม

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ระดับปริญญาโท

๕.๑.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๑) มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถจัดการเกี่ยวกับปัญหาทางด้านจริยธรรมที่ซับซ้อนในทางวิชาชีพด้วยความเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น
- ๒) มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่จะได้รับผลกระทบ
- ๓) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มในการหยิบยกข้อบกพร่องของจรรยาบรรณที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้เกิดการทบทวนและแก้ไข
- ๔) มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำ

๕.๑.๒ ความรู้

- ๑) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างถ่องแท้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ
- ๒) สามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างเป็นระบบ และมีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่
- ๓) มีความรู้และความเข้าใจอย่างละเอียดในกระบวนการวิจัย การสร้างสรรค์ และการปฏิบัติทางวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์
- ๔) สามารถประยุกต์ความรู้จากหลักการทฤษฎีในเชิงบูรณาการ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม และตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และในระดับนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อศาสตร์ด้านศิลปกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๕.๑.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๑) สามารถบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ แนวคิด เทคนิคต่าง ๆ ที่หลากหลาย แปลกใหม่ และไม่อาจทำนายหรือคาดหมายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาขั้นสูง

- ๒) สามารถคิดวินิจฉัย วิเคราะห์ วิพากษ์ และวิจารณ์อย่างผู้รู้
- ๓) สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการ จับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ ประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม
- ๔) สามารถใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือ แนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ
- ๕) สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่เป็นต้นแบบ ได้อย่างสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน
- ๖) มีความสามารถในการสังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือ รายงานผลของโครงการ และจากสิ่งพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ ในวงวิชาการ หรือวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ และพัฒนาความคิดใหม่ๆ ที่สำคัญ โดยการบูรณาการเข้ากับองค์ความรู้ที่มีอยู่หรือที่สร้างใหม่

๕.๑.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- ๑) สามารถเสริมสร้างแนวคิด ถ่ายทอดมุมมองที่มีคุณค่าต่อสังคม และเมื่อใดที่มีความต้องการข่าวสารและทักษะเพิ่มเติม ก็สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระ ในการแสวงหา และประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารและทักษะนั้นๆ
- ๒) มีความสามารถในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคม ต่างวัฒนธรรม
- ๓) สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน ของกลุ่มในภาพรวม และสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่หลากหลาย โดยหลักธรรมาภิบาล
- ๔) มีความรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตนเอง และตามระเบียบ ข้อบังคับทั้งองค์กรระดับชาติ และระดับนานาชาติ

๕.๑.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- ๑) มีตรรกะทางความคิด มีความสามารถในการประเมินผลอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม
- ๒) สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสารอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษาเสียง ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการและ รูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ
- ๔) สามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน การนำเสนอผลงาน ตรวจสอบปัญหา หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๑.๖ ทักษะพิสัย

- ๑) สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ สู่ระดับชาติ อย่างมีคุณค่าและยั่งยืน

- ๒) มีความสามารถในการรวบรวมผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการ และจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่างๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพ ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์

๕.๒ ระดับปริญญาเอก

๕.๒.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๑) มีความซื่อสัตย์ สุจริต สามารถใช้ดุลยพินิจอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรม ชัดเจน ด้วยหลักฐานและจัดการกับปัญหาบนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผลและค่านิยมอันดีงาม
- ๒) มีความรับผิดชอบต่องาน สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ ด้วยความยุติธรรมและชัดเจนด้วยหลักฐาน บนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผล
- ๓) มีความคิดริเริ่มในการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของจรรยาบรรณ เพื่อการทบทวนและแก้ไขระเบียบวินัย และจรรยาบรรณด้วยความกระตือรือร้น
- ๔) มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำในที่ทำงานและในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น

๕.๒.๒ ความรู้

- ๑) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านศิลปกรรมศาสตร์ระดับสูง อย่างถ่องแท้ และกว้างขวางเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและประเทศอื่นๆ
- ๒) สามารถถ่ายทอดความคิดซับซ้อนได้อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม
- ๓) มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติทางวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง รวมถึงเทคนิคการค้นคว้าวิจัยและความท้าทายที่มีอยู่การพัฒนาข้อสรุปซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป
- ๔) สามารถวิเคราะห์ความรู้เชิงบูรณาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ทางวิชาการและทางวิชาชีพ อันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและนานาชาติ

๕.๒.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๑) สามารถบูรณาการแนวคิดต่างๆ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาในขั้นสูง
- ๒) สามารถคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลงานวิจัยและทฤษฎี เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ความเข้าใจใหม่บนพื้นฐานของการบูรณาการแนวคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- ๓) สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ อย่างบูรณาการ จับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

- ๔) สามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญเพื่อจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อน สร้างองค์ความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ และนวัตกรรมทางวิชาการหรือวิชาชีพ
 - ๕) สามารถคิดริเริ่ม ค้นคว้า สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในระดับสูง
 - ๖) บูรณาการความรู้ ทักษะและกระบวนการค้นคว้าอย่างเข้มข้น ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล
- ๕.๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๑) มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยหลักธรรมาภิบาล
 - ๒) สามารถเสริมสร้างแนวคิด แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการถ่ายทอดมุมมอง ด้วยความเป็นอิสระ และด้วยความคิดริเริ่มในระดับสูงที่มีคุณค่าต่อสังคม
 - ๓) มีความสามารถในการเข้าใจ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม พร้อมทั้งมีการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเองโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ มีการวางแผนปรับปรุงแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ในสภาพสังคมที่ซับซ้อน
- ๕.๒.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๑) มีตรรกะทางความคิด สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างเหมาะสม
 - ๒) สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสารอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๓) สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบด้วยวิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ
 - ๔) สามารถบูรณาการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน และการนำเสนอผลงานได้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพ
- ๕.๒.๖ ทักษะพิสัย
- ๑) สามารถใช้ความรู้และทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์จนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ
 - ๒) สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์และกระบวนการค้นคว้าอย่างลุ่มลึก ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล

๖. องค์การวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ไม่มีองค์กรวิชาชีพ

๗. โครงสร้างหลักสูตร

๗.๑ หลักสูตรระดับปริญญาโท

ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๗.๑.๑ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑) แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

๒) แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๗.๑.๒ แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาโท

แผน ก มี ๒ แบบ คือ

๑) แบบ ก ๑

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต
- รายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต (ถ้ามี)		ไม่นับหน่วยกิต
- วิทยานิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต

๒) แบบ ก ๒

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต
- รายวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต
- วิทยานิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต

แผน ข

- ศึกษางานรายวิชา	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต
- ศึกษางานรายวิชา	ไม่น้อยกว่า	๓ หน่วยกิต
	และไม่เกิน	๖ หน่วยกิต

๗.๒ หลักสูตรระดับปริญญาเอก

แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

๗.๒.๑ แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด ดังนี้

๑) แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

๒) แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ตามแบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐาน และคุณภาพเดียวกัน

๗.๒.๒ แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

๑) แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๒) แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐาน และคุณภาพเดียวกัน

โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาเอก

แบบ ๑.๑

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต
รายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต (ถ้ามี)		ไม่นับหน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๗๒ หน่วยกิต
รายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต (ถ้ามี)		ไม่นับหน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๗๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๑

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต
รายวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๗๒ หน่วยกิต
รายวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๒๔ หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต

รายวิชาบังคับ หมายถึง วิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการศึกษานำกระบวนการวิจัยเพื่อการบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์โรงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ด้านศิลปกรรมกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๗.๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน

๗.๔ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา/สาขาวิชา

ในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก สามารถแบ่งเนื้อหาสาระสำคัญของสาขาออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ ดังนี้

กลุ่มวิจิตรศิลป์ มี ๓ กลุ่มสาขาวิชา คือ

- ๑) กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์
- ๒) กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์
- ๓) กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง

กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ

ระดับปริญญาโท

มุ่งเน้นให้มีความรู้และทักษะทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ในระดับสูง และมุ่งเน้นการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัย หรืออาจใช้ความเชี่ยวชาญของตนผสมผสานระหว่างการศึกษา รายวิชา กับวิทยานิพนธ์ หรือรายวิชาและการค้นคว้าอิสระ ให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ

ระดับปริญญาเอก

มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการด้านศิลปกรรมศาสตร์ ใช้ความเชี่ยวชาญของตนเชื่อมโยงบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ ได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ เกิดประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ ให้ระบุ ดังนี้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

๙.๑.๑ ระดับปริญญาโท

๑) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์ และทักษะ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้าง และประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) เชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ผู้ทรงคุณวุฒิต่างสถาบันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมาบรรยาย มีการทัศนศึกษาในประเทศ เพื่อฝึกการตั้งโจทย์ประเด็นหัวข้อวิจัย และงานสร้างสรรค์

๓) มีการหยิบยกรณีกิจศึกษาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มาศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปประเด็น เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์เผยแพร่ความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม มีการสร้าง

เครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างมาตรฐาน
ด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ

๙.๑.๒ ระดับปริญญาเอก

๑) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นผู้กำหนดแนวทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สติปัญญานำทาง สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน หรือบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่น สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) ให้มีการสัมมนาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ผู้ทรงคุณวุฒิต่างสถาบันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และจัดให้มีทัศนศึกษาในประเทศและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ ซึ่งจะสามารถพัฒนาและนำไปสู่กระบวนการทางความคิดและประเด็นหัวข้อวิจัย

๓) มีการหยิบยกกรณีศึกษาจากผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดีมาก มาศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปประเด็นเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการขยายพรมแดนความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน และต่างประเทศ เพื่อสร้างมาตรฐานด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

๙.๒.๑ ระดับปริญญาโท

๑) วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ใช้การประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การสอบ การนำเสนอผลงาน การทดสอบทักษะการปฏิบัติงาน การร่วมอภิปรายในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเอง โดยผู้สอน และโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๒) เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผล เกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา และการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผลของสถาบันอุดมศึกษา

๙.๒.๒ ระดับปริญญาเอก

๑) วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ใช้การประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การสอบวัดทักษะทางปัญญา การวิเคราะห์ การนำเสนอผลงาน การร่วมอภิปรายในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเอง โดยผู้สอน และโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๒) เชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ในระดับปริญญาเอกจากภายนอกสถาบันมาร่วมเป็นกรรมการประเมินผลการเรียนรู้

๓) เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษา

เป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผล และเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา และการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผลของสถาบันอุดมศึกษา

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต

ตามที่มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดกรอบแนวทางให้แก่คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ประเมินภายนอกรับรู้ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับคุณวุฒิปริญญาโท และปริญญาเอก สาขา ศิลปกรรมศาสตร์

ดังนั้นการติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งจะต้องดำเนินการที่ให้ความมั่นใจได้ว่า มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และมีการดำเนินการ จัดการเรียนการสอนจนบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งมีรายละเอียดการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ ดังนี้

๑๐.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินผล โดยผลการประเมินจะมีความสัมพันธ์ กับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้องของ การสอบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ส่วนการทวนสอบระดับหลักสูตร มีระบบกลไก การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือทวนสอบ

๑๐.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพหลักสูตร อาจใช้การประเมินจากตัวอย่างต่อไปนี้

๑๐.๒.๑ การได้งานทำของมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต โดยประเมินจากผู้สำเร็จ การศึกษาทุกระดับด้านระยะเวลาในการหางานทำ

๑๐.๒.๒ การทวนสอบจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และได้ร่วมงานกับสถานประกอบการนั้นๆ

๑๐.๒.๓ ความพึงพอใจในหลักสูตรที่ตนศึกษาสำเร็จ และการประสบความสำเร็จในการ ประกอบอาชีพของมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

ระดับปริญญาโท

ผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติอื่นๆ ตามประกาศของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งกำหนด

ระดับปริญญาเอก

ผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษ ได้ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และมีคุณสมบัติอื่นๆ ตามประกาศของ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งกำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบ ข้อบังคับตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีจำนวนและคุณสมบัติเป็นไปตาม

๑๒.๑.๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๓ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๔ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับคุณวุฒิอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

๑๒.๑.๕ ข้อบังคับของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา

๑๒.๒ อาจารย์ต้องมีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร

๑๒.๓ อาจารย์ต้องมีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลสัมฤทธิ์ของ นักศึกษา และมีประสบการณ์ทำวิจัยหรือประสบการณ์ประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาที่สอน

๑๒.๔ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องให้การสนับสนุนและจัดการทรัพยากร เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน บรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยมีการจัดทรัพยากร การเรียนการสอนอย่างเหมาะสม และเพียงพอกับผู้เรียน เช่น คณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิ สถานที่ เอกสาร ตำรา และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑๔. แนวทางการพัฒนาอาจารย์

๑๔.๑ มีการปฐมนิเทศแนะแนวอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจหลักสูตรที่เปิดสอน นโยบาย ของสถาบันอุดมศึกษา

๑๔.๒ ส่งเสริมอาจารย์ใหม่ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการสอน การวิจัยอย่างต่อเนื่อง ให้การสนับสนุนการทำวิจัย การฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ทางวิชาการและวิชาชีพ เข้าร่วมการประชุมวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

- ๑๔.๓ มีการเสริมทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย
 ๑๔.๔ มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ความรู้
 ๑๔.๕ สนับสนุนให้อาจารย์จัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานี้ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยกำหนดตัวบ่งชี้หลัก และเป้าหมายผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
(๓) มีรายละเอียดของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๓ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา
(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๕ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุด ภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุด ปีการศึกษา
(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.๓ อย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(๙) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้ง
(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่หลังจากทำงานไปแล้ว อย่างน้อย ๑ ปี เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร

สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ – ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ สู่การปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอนหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ควรดำเนินการดังนี้

๑๖.๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาความพร้อมและศักยภาพของสถาบันในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยมีหัวข้อและรายละเอียดของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ.๒

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์แล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันต้องการให้บัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ของตนมีคุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิ และสาขาเดียวกันของสถาบันอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบัน และเป็นที่สนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบัน โดยให้แสดงแผนการกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลัก หรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่า แต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใดบ้าง สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชา จัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชาให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสภาสถาบันฯ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบให้เปิดสอนแล้ว เสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันฯ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันฯ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบหลักสูตรตามข้อ ๑๖.๕ แล้วให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอน และการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขาศิลปกรรมศาสตร์

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งรวมถึง การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบพร้อมปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) เพื่อให้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำ รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวม ประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีหัวข้อ อย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนา กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผล และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็น จะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้

๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้อ อย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวม ว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและ/หรือการดำเนินการของ หลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ภาคผนวก

รายละเอียดของสาขาศิลปกรรมศาสตร์

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ มีธรรมชาติสาขาที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามฐานศาสตร์ด้านการรับรู้ของภาษาภาพ ภาษาเสียง และภาษาการเคลื่อนไหว ขณะเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามสังคม วัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยลำดับเพื่อให้มาตรฐานความรู้ด้านทฤษฎี ปฏิบัติ สร้างสรรค์และด้านคุณค่าทางศิลปกรรมศาสตร์ มีความเจริญก้าวหน้าในระดับชาติ และนานาชาติ

อนึ่ง เพื่อให้การนำมาตรฐานฯ นี้ไปใช้ในการพัฒนาสาขาวิชาต่อไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถาบันฯ ที่เปิดสอนในแต่ละแห่งได้อย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับธรรมชาติของแต่ละสาขาวิชาตามนัยข้างต้น จึงให้อยู่ในดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญซึ่งแต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และองค์กรวิชาการ คือ สมาคมบัณฑิตทางศิลปะแห่งประเทศไทย และ/หรือ องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ให้คำชี้ขาด โดยนัยสำคัญคําสัญญาของสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑. กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การดูผ่านภาษาภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาศิลปะสื่อผสม และ/หรือ ศิลปะที่สื่อภาษาทางการเห็นในรูปอื่นเฉพาะฐานศาสตร์เดียว หรือสาขาวิชาทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านหลายสาขาวิชาในฐานศาสตร์เดียวกัน หรือต่างฐานศาสตร์มาเป็นหลักในการเรียนรู้

๒. กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หมายถึง สาขาวิชาศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การฟังผ่านภาษาเสียง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาคีตศิลป์ สาขาวิชาดุริยศิลป์ สาขาวิชาดนตรี ฯลฯ กลุ่มสาขาวิชาทางดุริยางคศิลป์อาจเน้นสาขาวิชาดนตรีไทย หรือสาขาวิชาดนตรีสากล

๓. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง หมายถึง สาขาวิชาทางด้านศิลปะที่สื่อสารผ่านการรำ การเต้น การเคลื่อนไหว และ/หรือการแสดงละคร การออกแบบเพื่อการแสดง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาการละครหรือสาขาวิชาการละครคอน สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชานาฏยศิลป์ สาขาวิชานาฏกรรมไทย รวมถึงการนำศาสตร์เหล่านี้ไปใช้ร่วมกับศาสตร์อื่น เช่น ศิลปะการแสดงประยุกต์ นาฏศิลป์การละคร ฯลฯ

๔. กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อประโยชน์ใช้สอย โดยคำนึงถึงความงาม วัสดุ เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา รวมถึงการประยุกต์ศาสตร์ทางการออกแบบกับศาสตร์อื่น ๆ เช่น สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชาศิลปะดิจิทัล สาขาวิชาศิลปะภาพถ่าย สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา สาขาวิชาประยุกต์ศิลปศึกษา สาขาวิชานฤมิตศิลป์ ฯลฯ

ภาคผนวก ฉ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙**

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อนิสิต และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป และใช้สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่เริ่มเข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ และเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ ยังมีผลบังคับใช้กับนิสิตที่เริ่มเข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๙ ในข้อที่ว่าด้วยการจำแนกสภาพนิสิต การพ้นสภาพนิสิต และการอนุมัติให้ปริญญาจนกว่านิสิตดังกล่าวจะสำเร็จการศึกษาหรือพ้นจากสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๕ การดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และไม่ได้มีข้อบังคับหรือระเบียบอื่นใดกำหนดไว้ ให้นำเสนอสภาวิชาการพิจารณาเป็นรายกรณี และแจ้งผลการพิจารณาให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๖ ในข้อบังคับนี้

“ส่วนงานวิชาการ” หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีภารกิจหลักด้านการจัดการศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

“หัวหน้าส่วนงานวิชาการ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีภารกิจหลักด้านการจัดการศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“หัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา” หมายความว่า หัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชาที่หัวหน้าส่วนงานวิชาการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ลักษณะเดียวกับหัวหน้าภาควิชา

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและให้หมายความรวมถึงนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอื่นที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาของมหาวิทยาลัยทักษิณ

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ควบคุมดูแลทะเบียนนิสิตของวิทยาเขตหรือของมหาวิทยาลัย

“งานทะเบียนนิสิต” หมายความว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาและทะเบียนนิสิตของวิทยาเขตหรือของมหาวิทยาลัย

“งานรายวิชา” หมายความว่า การเรียนรายวิชาที่กำหนดตามโครงสร้างหลักสูตรซึ่งไม่รวมวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

“วิทยานิพนธ์” หมายความว่า รายงานทางวิชาการที่นิสิตเรียบเรียงขึ้นจากงานวิจัยเพื่อเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามเงื่อนไขของหลักสูตรมหาบัณฑิต หรือหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต ซึ่งเรียกว่า ดุษฎีนิพนธ์

“การค้นคว้าอิสระ” หมายความว่า การศึกษาค้นคว้าโดยใช้กระบวนการวิจัยซึ่งก่อให้เกิดผลงานทางวิชาการที่เรียกว่า รายงานการค้นคว้าอิสระ หรือสารนิพนธ์ หรือภาคินิพนธ์ เพื่อเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามเงื่อนไขของหลักสูตรมหาบัณฑิต

หมวดที่ ๑

ประเภทนิสิตและระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๗ ประเภทของนิสิต แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๗.๑ นิสิตภาคปกติ หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเต็มเวลาและไม่เต็มเวลาในระบบการศึกษาภาคปกติ ซึ่งเรียนในเวลาทำงานและอาจเรียนนอกเวลาทำงานบางส่วนก็ได้

๗.๒ นิสิตภาคพิเศษ หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาและไม่เต็มเวลาในระบบการศึกษาภาคพิเศษ ซึ่งเรียนนอกเวลาทำงานและอาจเรียนในเวลาทำงานบางส่วนก็ได้

๗.๓ นิสิตทดลองเรียน หมายถึง นิสิตที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเรียน โดยมีเงื่อนไขตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๗.๔ นิสิตอาคันตุกะ หมายถึง นิสิตจากสถาบันอื่นที่ลงทะเบียนเรียนบางรายวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน

ข้อ ๘ ระบบการจัดการศึกษา

ใช้ระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาให้จัดการศึกษา ดังนี้

๘.๑ การจัดการศึกษาสำหรับนิสิตภาคปกติ แบ่งออกเป็น ๒ ภาคเรียน ประกอบด้วยภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ และอาจจัดการศึกษาภาคเรียนฤดูร้อน โดยถือเป็นภาคเรียนหนึ่งของปีการศึกษาด้วยก็ได้

๘.๒ การจัดการศึกษาสำหรับนิสิตภาคพิเศษ แบ่งออกเป็น ๓ ภาคเรียน ประกอบด้วยภาคเรียนที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ และภาคเรียนฤดูร้อน

๘.๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ให้มีระยะเวลาเรียนและเวลาสอบไม่น้อยกว่า ๑๘ สัปดาห์ โดยให้มีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

๘.๔ ภาคเรียนฤดูร้อน ให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาเท่ากับจำนวนชั่วโมงการเรียนในภาคเรียนที่ ๑ หรือภาคเรียนที่ ๒

๘.๕ การนับระยะเวลาหนึ่งปีการศึกษาให้นับช่วงเวลาที่มียุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ และ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ รวมนับต่อเนื่องกัน

ข้อ ๙ “หน่วยกิต” หมายถึง หน่วยที่แสดงปริมาณการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรในระบบ วิทยาลัย

๙.๑ รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อ ภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๙.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๙.๓ การฝึกงานหรือฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๙.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำ โครงการหรือกิจกรรมนั้น ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๙.๕ การค้นคว้าอิสระหรือการทำวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

หมวดที่ ๒ หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๐ การจัดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จัดเป็น ๔ ประเภทดังนี้

๑๐.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความเชี่ยวชาญ หรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามาแล้ว ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๒ หลักสูตรปริญญาโท เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและ หรือการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูงกว่าชั้นปริญญาตรีและประกาศนียบัตรบัณฑิต ให้มีจำนวน หน่วยกิตรวม ตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยจัดหลักสูตรการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๑๐.๒.๑ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

(๑) แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยหลักสูตร อาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้อง เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย และต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่หลักสูตรกำหนด

(๒) แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางาน รายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๑๐.๒.๒ แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำ วิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีรายวิชาที่เป็นการศึกษาค้นคว้าอิสระ ๖ หน่วยกิต

ทั้งนี้สาขาวิชาใดเปิดสอนหลักสูตรแผน ข จะต้องมีหลักสูตร แผน ก ด้วย

๑๐.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความ เชี่ยวชาญหรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ และเป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง สำหรับผู้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร ๖ ปี หรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่ามาแล้ว ให้มี จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๔ หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ใหม่และหรือความก้าวหน้าทางวิชาการ การวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูงกว่าปริญญาโทและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต สำหรับผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต สำหรับผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมากโดยจัดหลักสูตรการศึกษาเป็น ๒ แบบ คือ

๑๐.๔.๑ แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ โดยหลักสูตรอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย และต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่หลักสูตรกำหนดดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

๑๐.๔.๒ แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และมีการศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดดังนี้

๑๑.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงให้ใช้เวลาการศึกษา ไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาโท ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๑๑.๓ หลักสูตรปริญญาเอก ให้ใช้เวลาการศึกษาดังนี้

๑๑.๓.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา

๑๑.๓.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

หมวดที่ ๓ อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๑๒ อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย

๑๒.๑ อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

๑๒.๒ อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

๑๒.๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือ สหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

ในแต่ละหลักสูตรที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยแต่งตั้งในรูปของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑๒.๔ อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่ได้รับแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้ทำหน้าที่ในรายวิชาหรือบางหัวข้อในแต่ละรายวิชา

๑๒.๕ อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป หมายถึง อาจารย์ประจำที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการประจำส่วนงานที่หลักสูตรสังกัด โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและการจัดการเรียนของนิสิตให้สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาของนิสิตในเรื่องอื่นตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปทำหน้าที่จนกระทั่งนิสิตมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

๑๒.๖ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้รับผิดชอบกระบวนการเรียนรู้เพื่อวิทยานิพนธ์ของนิสิตเฉพาะราย เช่น การพิจารณาเค้าโครง การให้คำแนะนำและการควบคุมดูแลรวมทั้งการประเมินความก้าวหน้า การสอบวิทยานิพนธ์ การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ของนิสิต

๑๒.๗ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม หมายถึง อาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ได้รับแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อทำหน้าที่ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการพิจารณาเค้าโครง รวมทั้งช่วยเหลือให้คำแนะนำและควบคุมดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต

๑๒.๘ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๒.๖ และ ๑๒.๗ สามารถทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระได้ด้วย โดยให้รับผิดชอบกระบวนการเรียนรู้เพื่อการค้นคว้าอิสระของนิสิต รวมทั้งช่วยเหลือให้คำแนะนำและควบคุมดูแลการค้นคว้าอิสระของนิสิต

๑๒.๙ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่ได้รับแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑๒.๑๐ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง ผู้ที่มีได้เป็นอาจารย์ประจำที่ได้รับแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม หรือสอบวิทยานิพนธ์ ในกรณีที่เป็นสาขาที่ขาดแคลนและมีความจำเป็นอย่างยิ่งอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้โดยอนุโลม

๑๒.๑๑ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึง ผู้ที่มีได้เป็นอาจารย์ประจำที่ได้รับแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้ทำหน้าที่บางส่วนในการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา โดยผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นไม่มีคุณวุฒิทางการศึกษาและหรือตำแหน่งทางวิชาการตามที่กำหนดในหน้านั้น ๆ แต่มีความเชี่ยวชาญ หรือชำนาญเฉพาะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งโดยตรงต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้น ๆ ทั้งนี้หากจะแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ แต่หากจะแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะจะต้องเป็นบุคลากรประจำของมหาวิทยาลัยเท่านั้น

๑๒.๑๒ อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๑๓ จำนวน คุณวุฒิ และสมบัติของอาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา

การแต่งตั้งอาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษาให้ส่วนงานวิชาการที่รับผิดชอบหลักสูตรเสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการประจำส่วนงาน เพื่อนำเสนอคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบและแต่งตั้งโดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๓.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๓.๑.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

๑๓.๑.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนิสิตน้อยกว่า ๑๐ คน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๓.๑.๓ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

๑๓.๒ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๑๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการพิจารณาแต่งตั้ง ให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

๑๓.๒.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวนหรือมีจำนวนนิสิตน้อยกว่า ๑๐ คน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๓.๒.๓ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาเอก แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

๑๓.๓ ปริญญาโท

๑๓.๓.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๑๓.๓.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนิสิตน้อยกว่า ๑๐ คน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๓.๓.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๑๓.๓.๔ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๑๓.๓.๕ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

๑๓.๔ ปริญญาเอก

๑๓.๔.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๑๓.๔.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนิสิตน้อยกว่า ๑๐ คน ทางสถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๓.๔.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐาน ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๑๓.๔.๔ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการดังนี้

(๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๑๓.๔.๕ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีรายวิชาที่สอนไม่ใช่วิชาในสาขาวิชาของหลักสูตร อนุมัติให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนได้ ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

ข้อ ๑๔ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

๑๔.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนิสิตปริญญาโทและปริญญาเอกตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑๔.๑.๑ กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโทและเอกรวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา

๑๔.๑.๒ กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโทและเอกรวมได้ไม่เกิน ๑๐ คนต่อภาคการศึกษา

๑๔.๑.๓ กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตเกินกว่าจำนวนที่กำหนดให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา หากมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตมากกว่า ๑๕ คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นรายกรณี

๑๔.๒ อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนิสิตที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนิสิตที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน แต่ทั้งนี้รวมแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

๑๔.๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการสอบประมวลความรู้

คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ

คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยการเสนอชื่อของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ ๔

การรับเข้าเป็นนิสิต การเปลี่ยนประเภท ระดับการศึกษา และการเปลี่ยนวิชาเอก หรือสาขาวิชา

ข้อ ๑๗ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๑๗.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรปริญญาโท ผู้เข้าศึกษาต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและมหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๒ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ผู้เข้าศึกษาต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร ๖ ปี หรือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับรอง และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและมหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๓ หลักสูตรปริญญาเอก ผู้เข้าศึกษาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑๗.๓.๑ ผู้เข้าศึกษาต้องเป็นผู้สำเร็จปริญญาโทหรือเทียบเท่า ตามที่หลักสูตรกำหนด และมีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและมหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๓.๒ ผู้เข้าศึกษาต้องเป็นผู้สำเร็จปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาเดียวกัน หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันกับหลักสูตรที่เข้าศึกษา โดยมีผลการเรียนดีมาก (มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้นไป) และมีพื้นฐานความรู้ความสามารถและศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้ หรือมีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและมหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๓.๓ ผู้เข้าศึกษาต้องเป็นผู้สำเร็จปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาเดียวกัน หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันกับหลักสูตรที่เข้าศึกษา โดยมีผลการเรียนดี (มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป) อาจได้รับการพิจารณาให้เข้าศึกษาภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

(๑) ยอมรับเงื่อนไขที่จะลงทะเบียนกระบวนวิชาของหลักสูตรระดับปริญญาโทตามที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรกำหนด

(๒) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรประจำสาขาวิชาพิจารณาเห็นแล้วว่าสมควรรับเข้าเป็นนิสิต และมีพื้นฐานความรู้ความสามารถและศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้ หรือมีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๘ การรับเข้าเป็นนิสิต

ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยโดยอาจใช้วิธีการคัดเลือก สอบคัดเลือก หรือรับโอนจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือตามโครงการความร่วมมือที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาวิชาการ หรือโดยวิธีอื่น ๆ ที่สภาวิชาการให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๑๙ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๑๙.๑ ผู้ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องเป็นผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นนิสิตตามข้อ ๑๘

๑๙.๒ ผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าเป็นนิสิตประเภท หลักสูตร และสาขาวิชาของส่วนงานวิชาการใด จะต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตในประเภท หลักสูตร และสาขาวิชาของส่วนงานวิชาการนั้น

๑๙.๓ ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นนิสิตจะมีสภาพเป็นนิสิตโดยสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต พร้อมชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียน และหรือค่าธรรมเนียมอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินค่าบำรุงการศึกษา ค่าเล่าเรียน หรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้ไม่ว่ากรณีใด ๆ

๑๙.๔ ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นนิสิตจะต้องแสดงหลักฐานคุณวุฒิการศึกษาเพื่อประกอบการรายงานตัว โดยรายละเอียดของการรายงานตัวให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

กรณีที่ไม่สามารถแสดงหลักฐานคุณวุฒิการศึกษาได้ ให้ส่งเอกสารล่าช้าภายใน ๑๐ วันทำการ นับจากวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด กรณี ที่นิสิตไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ให้นายทะเบียนเพิกถอนการรายงานตัวของบุคคลนั้น

เอกสารแสดงคุณวุฒิการศึกษาตามความในวรรคหนึ่ง ต้องระบุวันที่สำเร็จการศึกษาอย่างช้าไม่เกิน ๑๒๐ วันนับจากวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นวันรายงานตัว

๑๙.๕ ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นนิสิตไม่สามารถมารายงานตัวเป็นนิสิตตามวันเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มหาวิทยาลัยอาจจะอนุญาตให้รายงานตัวเป็นนิสิตได้ภายใน ๗ วัน ทั้งนี้ นิสิตต้องชำระเงินค่ารายงานตัวซ้ำ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๐ การเปลี่ยนประเภทนิสิต

๒๐.๑ นิสิตภาคปกติจะเปลี่ยนประเภทเป็นนิสิตภาคพิเศษ หรือนิสิตภาคพิเศษจะเปลี่ยนประเภทเป็นนิสิตภาคปกติได้ ในกรณีที่มิมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างย้ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร หัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา และหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัด โดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดีและแจ้งให้นายทะเบียนทราบ ทั้งนี้ นิสิตจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียนในอัตราตามประเภทของนิสิตภายหลังจากได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนประเภทนิสิตแล้ว

๒๐.๒ นิสิตที่จะเปลี่ยนประเภท จะต้องใช้เวลาเรียนในประเภทเดิม มาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคเรียน

๒๐.๓ ในกรณีนิสิตที่เปลี่ยนประเภทต้องโอนจำนวนหน่วยกิตในประเภทเดิมทั้งหมดที่ได้เรียนมาแล้วจะโอนเป็นบางรายวิชาไม่ได้ และให้นับระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่เข้าเรียนในประเภทเดิม

ข้อ ๒๑ การเปลี่ยนระดับการศึกษา

นิสิตอาจขอเปลี่ยนระดับการศึกษาจากระดับปริญญาโทไปเป็นระดับปริญญาเอกหรือกลับกันได้ ในสาขาวิชาเดียวกัน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและคณะกรรมการประจำส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัด และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๒๑.๑ นิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาโทแผน ก ในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรระดับปริญญาเอกที่สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ ซึ่งจัดขึ้นสำหรับนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาเอก อาจได้รับการพิจารณาเข้าศึกษาในระดับปริญญาเอกได้ โดยนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาโทแผน ก แบบ ก ๑ จะต้องมีผลงานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นดุษฎีนิพนธ์ในระดับปริญญาเอกได้ หรือในกรณีที่ เป็นนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาโทแผน ก แบบ ก ๒ จะต้องเรียนรายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๒๑.๒ นิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาเอกที่ไม่สามารถสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ อาจได้รับการพิจารณาเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทได้

๒๑.๓ การเปลี่ยนระดับการศึกษาจะกระทำได้เพียง ๑ ครั้ง เท่านั้น

๒๑.๔ การเปลี่ยนระดับการศึกษาที่นอกเหนือจากนี้ ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๒ การเปลี่ยนวิชาเอกหรือสาขาวิชา และการเปลี่ยนแผนการศึกษา

๒๒.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาวิชาเอกหรือสาขาวิชาใด ถ้ามีความประสงค์จะเปลี่ยนวิชาเอกหรือสาขาวิชาที่ศึกษาให้กระทำโดยการสอบคัดเลือกใหม่

๒๒.๒ กรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร หัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา และหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัด อาจอนุมัติให้นิสิตเปลี่ยนแผนการศึกษาได้และแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

ข้อ ๒๓ การเทียบรายวิชา การโอนรายวิชา และการเทียบประสบการณ์

นิสิตหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรปริญญาโท หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงหรือหลักสูตรปริญญาเอกอาจเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อขอรับโอนรายวิชา เทียบโอนรายวิชา หรือเทียบประสบการณ์ในหลักสูตรระดับเดียวกันที่นิสิตได้ศึกษามาแล้ว เพื่อนับเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกิตรายวิชา ในหลักสูตรที่กำลังศึกษาได้โดยไม่ต้องเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก รายวิชาที่ขอรับโอนหรือขอเทียบโอน ต้องเป็นรายวิชาที่เรียนมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี นับจากภาคเรียนที่นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้น ๆ และรายวิชาที่ขอรับโอนหรือเทียบโอน จะต้องมียกระดับชั้นไม่ต่ำกว่า B (๓.๐๐) ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตที่ขอรับโอนรายวิชา เทียบโอนรายวิชา และเทียบประสบการณ์ รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร โดยไม่นับรวมวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

ให้นายทะเบียนนิสิตบันทึกรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้รับโอน เทียบโอน หรือเทียบประสบการณ์ลงในทะเบียนการเรียนของนิสิต

๒๓.๑ การเทียบรายวิชา หมายถึง การเทียบรายวิชาระหว่างหลักสูตรเก่ากับหลักสูตรใหม่ หรือการเทียบรายวิชาระหว่างหลักสูตรหนึ่งกับอีกหลักสูตรหนึ่ง โดยรายวิชาที่ขอเทียบต้องเป็นรายวิชาในหลักสูตรที่ใหม่กว่ารายวิชาตามหลักสูตรที่นิสิตต้องเรียน เนื้อหาของคำอธิบายรายวิชาในรายวิชาที่ขอเทียบ จะต้องครอบคลุมเนื้อหาของคำอธิบายรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรที่นิสิตต้องเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชา หรือประธานสาขาวิชา หรือคณะกรรมการประจำส่วนงานที่รายวิชานั้นสังกัด และต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย

๒๓.๒ การโอนรายวิชา หมายถึง การโอนรายวิชาจากสถาบัน การศึกษาอื่น หรือจากมหาวิทยาลัยทักษิณ ยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้

๒๓.๒.๑ การโอนรายวิชาของนิสิตที่เคยศึกษาจากมหาวิทยาลัยทักษิณมาแล้ว

(๑) กรณีนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตรเดิม สามารถขอโอนรายวิชาต่องานทะเบียนนิสิต โดยผ่านความเห็นชอบของหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัด และต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กรณีนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงให้ดำเนินการขอเทียบรายวิชาตามหลักเกณฑ์ข้อ ๒๓.๑ ก่อนได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้โอนรายวิชา

(๓) ไม่นำผลการเรียนรายวิชาที่รับโอนมาคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมรวม ทั้งนี้ให้ระบุรายวิชาที่รับโอนในระเบียบนิสิตว่าเป็นรายวิชาที่รับโอนมา โดยให้คำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมเฉพาะรายวิชาที่เรียนในมหาวิทยาลัยทักษิณเท่านั้น

(๔) การโอนรายวิชาและการเทียบรายวิชาต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษาแรกที่นิสิตเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

๒๓.๒.๒ การโอนรายวิชาของนิสิตจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) รายวิชาที่รับโอนต้องเป็นรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง มาแล้วไม่เกิน ๕ ปี

(๒) ไม่นำผลการเรียนรายวิชาที่รับโอนจากสถาบันเดิมมาคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมรวม ทั้งนี้ให้ระบุรายวิชาที่รับโอนในระเบียบนิสิตว่าเป็นรายวิชาที่รับโอนมา โดยให้คำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมเฉพาะรายวิชาที่เรียนในมหาวิทยาลัยทักษิณเท่านั้น

ทั้งนี้ การโอนรายวิชาของนิสิตจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้เป็นตามหลักเกณฑ์ข้อ ๒๓.๑

๒๓.๓ การเทียบประสบการณ์

มหาวิทยาลัยอาจอนุญาตให้นำประสบการณ์จากการปฏิบัติงานของนิสิตมาเทียบประสบการณ์ได้ ดังนี้

๒๓.๓.๑ ประสบการณ์ที่นำมาเทียบต้องเป็นประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติงานในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ ปี

๒๓.๓.๒ การเทียบรายวิชากับประสบการณ์ ต้องได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร หัวหน้าภาควิชา และคณะกรรมการประจำส่วนงานที่รายวิชานั้นสังกัด และได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

๒๓.๓.๓ จำนวนหน่วยกิตรวมที่ได้รับจากการเทียบประสบการณ์ต้องไม่เกิน ร้อยละ ๒๕ ของจำนวนหน่วยกิตรวมตามโครงสร้างหลักสูตร

นิสิตต้องเสนอหลักฐานที่ได้จากการปฏิบัติงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่ระบุถึงประสบการณ์ดังกล่าวมากพอต่อการพิจารณาเทียบประสบการณ์กับรายวิชาในมหาวิทยาลัย โดยการรับรองจากผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่นิสิตนำประสบการณ์มาแสดง

การยื่นคำร้องขอเทียบประสบการณ์ให้ดำเนินการภายในปีการศึกษาแรกของการรายงานตัวเข้าเป็นนิสิต เมื่อได้รับการเทียบรายวิชาแล้วให้ถือว่ามหาวิทยาลัยได้ยกเว้นการเรียนรายวิชาดังกล่าว โดยไม่นำผลการเรียนรายวิชาที่เทียบประสบการณ์มาคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมรวม ทั้งนี้ ให้ระบุในระเบียบนิสิตเป็นรายวิชาเทียบประสบการณ์

ข้อ ๒๔ การรับโอนนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้

๒๔.๑ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาปรับโอนนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรองและกำลังศึกษาในหลักสูตรที่มีระดับและมาตรฐานเทียบเคียงกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

๒๔.๒ การรับโอนต้องลงทะเบียนเรียนในสถาบันอุดมศึกษาเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคเรียน

๒๔.๓ ผู้ที่จะขอโอนต้องยื่นคำร้องถึงมหาวิทยาลัยทักษิณอย่างน้อย ๒ ภาคเรียน ก่อนสำเร็จการศึกษา

๒๔.๔ ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตนักศึกษาที่รับโอนให้นับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเดิม

๒๔.๕ การเทียบโอนรายวิชาอาจกระทำได้ ตามข้อ ๒๓

การโอนนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ไม่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้เสนอสภาวิชาการพิจารณาเป็นราย ๆ ไป และแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบ

หมวดที่ ๕

การจัดการศึกษา และการลงทะเบียน

ข้อ ๒๕ การจัดการศึกษา อาจจัดในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบร่วมกัน ดังนี้

๒๕.๑ การศึกษาแบบเฉพาะบางช่วงเวลา เป็นการจัดการศึกษาในบางช่วงเวลาของปีการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๕.๒ การศึกษาแบบทางไกล (Distance Education) เป็นการจัดการศึกษาโดยใช้การสอนทางไกลผ่านระบบการสื่อสารหรือเครือข่ายสารสนเทศต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๕.๓ การศึกษาแบบชุดวิชา (Module System) เป็นการจัดการศึกษาเป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชา ตามกำหนดเวลาของหลักสูตรนั้น ๆ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๕.๔ การศึกษาแบบนานาชาติ เป็นการจัดการศึกษาโดยใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งอาจจะเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานศึกษาหรือหน่วยงานในประเทศ หรือต่างประเทศ และมีการจัดการที่มีมาตรฐานเช่นเดียวกับนานาชาติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๕.๕ การศึกษาหลักสูตรควบระดับปริญญาโท ๒ ปริญญา ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๒๕.๖ การศึกษาเพื่อรับปริญญาที่สอง ระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๒๕.๗ รูปแบบอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยเห็นว่าเหมาะสม ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๖ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้รับนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นเป็นนิสิตลงทะเบียนศึกษารายวิชาของมหาวิทยาลัยเพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่ตนสังกัดได้ โดยต้องชำระเงินตามระเบียบมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การเก็บเงินค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร หัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา และหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่รายวิชานั้นสังกัด

ข้อ ๒๗ นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณที่ได้ลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยทักษิณมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคเรียน อาจลงทะเบียนศึกษารายวิชาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง เพื่อนำมาเทียบโอนหรือนำมาเป็นรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตในหลักสูตรที่นิสิตศึกษาอยู่ได้โดยต้องดำเนินการดังนี้

๒๗.๑ นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อหัวหน้าส่วนงานที่นิสิตสังกัด โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร และคณะกรรมการประจำส่วนงานที่นิสิตสังกัด เพื่อพิจารณารายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น โดยแนบรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาประกอบ การพิจารณาด้วย ทั้งนี้ รายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนศึกษานั้นต้องมีเนื้อหาเหมือนหรือใกล้เคียงกับรายวิชาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยทักษิณ

๒๗.๒ ในภาคเรียนใดที่นิสิตไปลงทะเบียนศึกษารายวิชาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น โดยไม่ลงทะเบียนศึกษารายวิชาของมหาวิทยาลัยทักษิณเลย นิสิตจะต้องดำเนินการรักษาสภาพนิสิตของมหาวิทยาลัยทักษิณด้วย มิฉะนั้นนิสิตจะพ้นสภาพการเป็นนิสิต ตามข้อ ๔๐.๓.๓

๒๗.๓ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่นิสิตของมหาวิทยาลัยทักษิณลงทะเบียนศึกษารายวิชาได้ประมวลผลการศึกษาเรียบร้อยแล้วให้นิสิตแจ้งผลการศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งออกโดยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้นต่อนายทะเบียนมหาวิทยาลัยทักษิณโดยตรง

๒๗.๔ การลงทะเบียนศึกษารายวิชาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณในสถาบันอุดมศึกษาอื่นจะต้องเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ด้วยเมื่อหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัดอนุมัติแล้วให้แก่นายทะเบียนทราบ

ข้อ ๒๘ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาและการลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

๒๘.๑ กำหนดวัน เวลา และวิธีการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคเรียนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๒๘.๒ รายวิชาใดที่กำหนดให้เรียนบูรณาการ นิสิตจะต้องเรียนรายวิชานั้นแล้ว และสอบได้ระดับขั้น

๒๘.๓ รายวิชาใดที่กำหนดให้เรียนควบคู่ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาควบคู่พร้อมกัน หากนิสิตจะงดเรียนรายวิชาใดวิชาหนึ่ง นิสิตจะต้องงดเรียนรายวิชาควบคู่ในคราวเดียวกันด้วย หากไม่งดเรียนรายวิชาควบคู่งานทะเบียนจะถอนรายวิชาต่อเนื่องควบคู่นั้นทันที เว้นแต่ได้รับการอนุมัติจากหัวหน้าส่วนงานวิชาการ

๒๘.๔ การลงทะเบียนเรียนจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียนของมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว นิสิตผู้ใดชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียน ภายหลังจากวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องชำระเงินค่าปรับตามระเบียบมหาวิทยาลัย

กรณีที่นิสิตที่ไม่ได้ลงทะเบียนโดยสมบูรณ์ในภาคเรียนใด ภายในกำหนดวันตามประกาศของมหาวิทยาลัย จะไม่มีสิทธิ์เรียนในภาคเรียนนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายเป็นราย ๆ ไป

๒๘.๕ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระนิสิตดำเนินการได้เมื่อได้รับอนุมัติชื่อเรื่องและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรแล้ว ทั้งนี้ การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระจะดำเนินการได้เมื่อนิสิตได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระแล้วเท่านั้น

๒๘.๖ จำนวนหน่วยกิตแต่ละภาคเรียน

๒๘.๖.๑ นิสิตมีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนรายวิชาและวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระแต่ละภาคเรียนตามประเภทนิสิต ดังนี้

(๑) นิสิตภาคปกติ จะลงทะเบียนเรียนรายวิชาได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

(๒) นิสิตภาคพิเศษ จะลงทะเบียนเรียนรายวิชาได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต
ในภาคเรียนปกติ และไม่เกิน ๖ หน่วยกิตในภาคเรียนฤดูร้อน

(๓) นิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ สามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ในแต่ละภาคเรียนโดยใช้จำนวนหน่วยกิตน้อยกว่าที่กำหนดในหลักสูตร และสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระซ้ำเพื่อให้ได้หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่าที่กำหนดในหลักสูตร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ตกลงกับนายทะเบียนไว้

๒๘.๖.๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาและวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่มีจำนวนหน่วยกิตรวมน้อยกว่าหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในหัวข้อ ๒๘.๖.๑ (๑) และ (๒) ให้อยู่ในดุลยพินิจและการอนุมัติของหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัด แล้วแจ้งนายทะเบียนทราบ

๒๘.๗ ในกรณีที่มีความจำเป็น หัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัด อาจอนุมัติให้นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษลงทะเบียนเรียนร่วมกันได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๒๘.๘ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับปริญญาตรีได้โดยไม่นับหน่วยกิต ทั้งนี้รายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในระดับปริญญาตรีนั้นไม่นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา การลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับปริญญาตรีให้ใช้ระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทะเบียนเรียน การขอถอน การขอเพิ่ม การวัดและประเมินผลสำหรับรายวิชานั้นโดยอนุโลม

ข้อ ๒๙ การลงทะเบียนเรียนวิชาเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit) หมายถึง การลงทะเบียนเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ โดยไม่นับหน่วยกิตรวมเข้าในจำนวนหน่วยกิตในภาคเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามหลักสูตร ต้องดำเนินการดังนี้

๒๙.๑ นิสิตต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้น โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชาที่นิสิตสังกัด แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

๒๙.๒ ให้นายทะเบียนบันทึกลงในใบแสดงผลการเรียนใน ช่องผลการเรียนว่า “AUD” เฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินจากอาจารย์ผู้สอน และมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น

๒๙.๓ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่นิสิตของมหาวิทยาลัยเข้าเรียนบางวิชาเป็นกรณีพิเศษ โดยเป็นตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๐ การขอเพิ่มและขอถอนรายวิชา

๓๐.๑ การขอเพิ่มรายวิชาหลังสิ้นสุด ตามข้อ ๒๘.๑ นิสิตต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัด แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ โดยนิสิตต้องชำระเงินค่าขอเพิ่มรายวิชา ตามประกาศของมหาวิทยาลัย ภายในสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคเรียน

๓๐.๒ การขอถอนรายวิชาหลังจากระยะเวลาตาม ข้อ ๒๘.๑ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอน อย่างน้อย ๗ วันทำการก่อนวันแรกของการสอบปลายภาคตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๑ การรักษาสภาพนิสิต

๓๑.๑ นิสิตที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาไม่ว่ากรณีใด ๆ ต้องลงทะเบียนเรียนหรือชำระเงินค่ารักษาสภาพนิสิต พร้อมชำระค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้แล้วเสร็จภายในภาคเรียนนั้น ๆ

๓๑.๒ นิสิตที่เรียนครบตามโครงสร้างหลักสูตรแล้วแต่ไม่ประสงค์จะขอสำเร็จการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยให้ละเว้นการขอสำเร็จการศึกษาในภาคเรียนนั้นด้วยสาเหตุได้รับโทษทางวินัยหรือกรณีอื่น ๆ ให้ดำเนินการรักษาสภาพนิสิตจนกว่าจะขอสำเร็จการศึกษา

๓๑.๓ ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้รักษาสภาพนิสิตให้นับระยะเวลาที่รักษาสภาพนิสิตรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

ข้อ ๓๒ การลาพักการเรียน

๓๒.๑ นิสิตอาจยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนต่อหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัดได้ในกรณีต่อไปนี้

๓๒.๑.๑ ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารกองประจำการหรือได้รับหมายเรียกเข้ารับ การตรวจเลือกหรือรับการเตรียมพลหรือการปฏิบัติการกิจเพื่อประเทศชาติในลักษณะอื่น

๓๒.๑.๒ ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนัศึกษาระหว่างประเทศหรือได้รับทุนอื่นใดซึ่ง มหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

๓๒.๑.๓ เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของเวลา เรียนทั้งหมดในภาคเรียนนั้นตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือ สถานพยาบาลของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลซึ่งเป็นเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

๓๒.๑.๔ มีความจำเป็นส่วนตัว ในกรณีนี้นิสิตต้องเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว อย่างน้อย ๑ ภาคเรียน

๓๒.๑.๕ นิสิตถูกสั่งพักการเรียน

๓๒.๒ การขอลาพักการเรียน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าส่วน งานวิชาการที่นิสิตสังกัด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบ ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนปิดภาคเรียนนั้น ๆ

๓๒.๓ การขอลาพักการเรียน ให้อนุมัติได้ครั้งละไม่เกิน ๑ ภาคเรียน กรณีที่นิสิตยังมิ มีความจำเป็นที่จะต้องลาพักการเรียนต่ออีกให้ยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนใหม่

๓๒.๔ ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน ให้นับระยะเวลาที่ลาพักการเรียนรวมอยู่ ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

๓๒.๕ ในระหว่างที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน นิสิตต้องชำระเงินค่ารักษาสภาพนิสิตทุก ภาคเรียนเพื่อรักษาสภาพนิสิต มิฉะนั้นจะถูกคัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยตามวันที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

๓๒.๖ ในกรณีที่นิสิตเจ็บป่วย ตามข้อ ๓๒.๑.๓ และได้ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่า เล่าเรียนในภาคเรียนที่ลงทะเบียนแล้ว มหาวิทยาลัยอาจยกเลิกการลงทะเบียนนิสิตโดยไม่ติดสัญลักษณ์ W ได้ ซึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์จากโรงพยาบาลของรัฐ และได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัด ทั้งนี้ จะไม่ได้รับคืนเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียนคืน

ข้อ ๓๓ การลาออก

นิสิตที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยให้ยื่นคำร้องผ่านอาจารย์ที่ ปรึกษาทางวิชาการและหัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา เพื่อเสนอหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตร สังกัดพิจารณาอนุมัติ และแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

หมวดที่ ๖

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๔ การมีสิทธิ์เข้าสอบ

นิสิตจะต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น จึงจะมีสิทธิ์ได้รับผลการเรียนรายวิชานั้น นิสิตที่มีเวลาเรียนรายวิชาได้น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดและไม่ได้ขออนุญาตรายวิชา ให้อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการเรียนเป็นระดับชั้น F ในรายวิชานั้นเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน

ข้อ ๓๕ การสอบในระดับบัณฑิตศึกษา มีดังนี้

๓๕.๑ การสอบประมวลความรู้ เป็นการสอบความรู้ ความสามารถที่จะนำหลักวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้หรือการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓๕.๒ การสอบวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถของนิสิต ในการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ ความรอบรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ความสามารถในการนำเสนอผลงาน ทั้งด้านการพูด การเขียนและการตอบคำถาม

๓๕.๓ การสอบค้นคว้าอิสระ เป็นการสอบเพื่อประเมินผลงานการศึกษาค้นคว้าอิสระของนิสิตในหลักสูตรปริญญาโท แผน ข

๓๕.๔ การสอบวัดคุณสมบัติ เป็นการสอบเพื่อประเมินความรู้พื้นฐาน ความพร้อม ความสามารถและศักยภาพของนิสิตหลักสูตรปริญญาเอก เพื่อวัดว่านิสิตมีความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก

๓๕.๕ การสอบภาษาต่างประเทศ เป็นการสอบเทียบความรู้ความสามารถภาษาต่างประเทศของนิสิตหลักสูตร ปริญญาโทและปริญญาเอก

การสอบตามข้อ ๓๕.๑ - ๓๕.๕ ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๖ ระบบการประเมินผลการเรียนรายวิชา วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ และการสอบพิเศษ

๓๖.๑ กรณีหลักสูตรไม่กำหนดเป็นอย่างอื่นให้ประเมินผลการเรียนรายวิชาเป็นระดับชั้น โดยมีความหมายและค่าระดับชั้น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้น
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
F	ตก (Fail)	๐.๐

๓๖.๒ กรณีที่รายวิชาในหลักสูตรไม่มีการประเมินผลเป็นระดับชั้น ให้รายงานผลเป็นสัญลักษณ์และมีความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
AUD	การเรียนรู้โดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdraw)
VG	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/อยู่ในระดับดีมาก (Very Good)
G	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/อยู่ในระดับดี (Good)
S	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/อยู่ในระดับเป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/อยู่ในระดับไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)

รายวิชาที่ต้องให้สัญลักษณ์ VG, G, S และ U ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือตามที่สภาวิชาการกำหนด

๓๖.๓ กรณีการประเมินผลการสอบพิเศษ การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ให้รายงานผลเป็นสัญลักษณ์และมีความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
VG	ผ่านระดับดีมาก (Very Good)
G	ผ่านระดับดี (Good)
P	ผ่าน (Pass)
F	ไม่ผ่าน (Fail)

๓๖.๓.๑ การสอบพิเศษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้แก่ การสอบภาษา (Language Examination) การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) และการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

๓๖.๓.๒ การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จะประเมินเมื่อเสร็จสิ้นการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ทั้งนี้การประเมินความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระในระหว่างที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคเรียนให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระประเมินผลเป็นจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยให้มีการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ S สำหรับผลการประเมินความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระของนิสิตเป็นที่พอใจ โดยระบุจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่ได้รับการประเมินในแต่ละภาคเรียนนั้น และใช้สัญลักษณ์ U สำหรับผลการประเมินที่ไม่มีความก้าวหน้าหรือไม่เป็นที่พอใจ แต่ต้องไม่เกินจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนและหลักเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

๓๖.๔ นอกจากการแสดงผลการประเมินผลเป็นระดับชั้นตามข้อ ๓๖.๑ หรือเป็นสัญลักษณ์ตามข้อ ๓๖.๒ แล้วให้ใช้เครื่องหมายกำกับผลการเรียนรายวิชาตามความหมาย ดังนี้

เครื่องหมาย	ความหมาย
#	รายวิชาที่ไม่คำนวณค่าระดับชั้น
##	รายวิชาที่โอนจากสถาบันการศึกษาอื่น หรือจากมหาวิทยาลัยทักษิณ
###	รายวิชาที่เทียบโอนประสบการณ์
*	รายวิชาที่เทียบ/เรียนแทน
**	รายวิชาที่ยกเว้นหน่วยกิต

๓๖.๕ การให้ระดับชั้น F หรือ U

อาจารย์ผู้สอนให้ระดับชั้น F หรือ U ในกรณีต่อไปนี้ได้ด้วย

๓๖.๕.๑ นิสิตลงทะเบียนแล้วไม่เข้าชั้นเรียนในรายวิชานั้น หรือมีเวลาเรียนน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

๓๖.๕.๒ นิสิตทุจริตในการสอบ โดยมีหลักฐานการทุจริต ให้อาจารย์ผู้สอนประเมินผลการเรียนในรายวิชานั้น เป็นระดับชั้น F ทั้งนี้ ไม่ต้องรอผลการลงโทษทางวินัยนิสิต

๓๖.๕.๓ นิสิตที่ได้รับการให้สัญลักษณ์ I ตามข้อ ๓๖.๖ แต่ไม่ได้ขอประเมินผลเพื่อแก้สัญลักษณ์ I ให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคเรียนถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ เป็นระดับชั้น F หรือ U

๓๖.๕.๔ นิสิตที่ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามแผนหรือกำหนดการจัดการเรียนการสอนและการสอบของรายวิชานั้น ซึ่งเป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓๖.๖ การให้ I ในรายวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๓๖.๖.๑ นิสิตที่มีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ในข้อ ๓๔ แต่ไม่ได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัด

๓๖.๖.๒ อาจารย์ผู้สอน ประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร และหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัด เห็นสมควรให้รอผลการประเมินระดับชั้น

๓๖.๗ นิสิตที่ได้รับสัญลักษณ์ I ตามความในข้อ ๓๖.๖.๑ ในรายวิชาใดจะต้องดำเนินการขอประเมินผลเพื่อแก้สัญลักษณ์ I ให้สมบูรณ์ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคเรียนถัดไปตามระบบการศึกษา หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นระดับชั้น F หรือ U โดยอัตโนมัติ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย เห็นสมควรให้ขยายเวลาเนื่องจากเหตุสุดวิสัย

ทั้งนี้ ให้นำผลการประเมินที่แก้สัญลักษณ์ I แล้วมาคำนวณในภาคเรียนเดิมที่นิสิตได้สัญลักษณ์ I

๓๖.๘ การให้สัญลักษณ์ W ในรายวิชาใด จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๓๖.๘.๑ นิสิตได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชานั้น

๓๖.๘.๒ นิสิตถูกสั่งพักการเรียนในภาคเรียนนั้น

๓๖.๘.๓ นิสิตได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนงานวิชาการของคณะที่นิสิตสังกัดให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I ที่นิสิตได้รับตามข้อ ๓๖.๖.๑ และครบกำหนดการเปลี่ยนสัญลักษณ์ I แล้วแต่การป่วยหรือเหตุสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุด

๓๖.๘.๔ นิสิตลาออกหรือเสียชีวิตก่อนวันสุดท้ายของการประเมินผลประจำภาคเรียนนั้น

ข้อ ๓๗ การนับจำนวนหน่วยกิต เพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าระดับชั้นเฉลี่ย

๓๗.๑ การนับจำนวนหน่วยกิต เพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าระดับ ชั้นเฉลี่ยในภาคเรียนใด ให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการเรียนเป็นระดับชั้น และไม่มีเครื่องหมายกำกับ ยกเว้นรายวิชาที่เทียบ หรือเรียนแทน

๓๗.๒ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในหลักสูตร ให้นับ เฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้ระดับชั้น B ขึ้นไป และนับรวมกับหน่วยกิตที่ได้รับการยกเว้นหน่วยกิต

๓๗.๓ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยรายภาคเรียนให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตในภาคเรียนนั้น โดยนำผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิต ตามข้อ ๓๗.๑

๓๗.๔ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน จนถึงภาคเรียนสุดท้าย โดยนำผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาที่ เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด

๓๗.๕ รายวิชาที่ได้สัญลักษณ์ I ไม่นำไปแสดงในใบแสดงผลการเรียนแต่จัดเก็บไว้ใน ระเบียนวิชาเรียนของนิสิต

ข้อ ๓๘ การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

รายวิชาใดที่นิสิตได้ระดับชั้นต่ำกว่า B นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเลือกเรียนรายวิชา อื่นในระดับชั้นปีและหมวดวิชาเดียวกัน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและประธาน คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา และได้ รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนงานวิชาการ ที่หลักสูตรสังกัด ก่อนการลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๓๙ การทุจริตในการสอบ

นิสิตที่ทำการทุจริตด้วยประการใดๆ เกี่ยวกับการสอบทุกชนิด นอกจากผู้สอนจะให้ระดับ ขึ้น F ในรายวิชานั้นแล้ว มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนิสิตได้ด้วย

หมวดที่ ๗

การพ้นสภาพนิสิต และการคืนสภาพนิสิต

ข้อ ๔๐ การพ้นจากสภาพนิสิต

นิสิตจะต้องพ้นจากสภาพนิสิตในกรณีดังต่อไปนี้

๔๐.๑ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับปริญญาตามข้อ ๔๕

๔๐.๒ หัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัดอนุมัติให้ลาออก

๔๐.๓ ถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยในกรณีต่อไปนี้

๔๐.๓.๑ ไม่มารายงานตัวเป็นนิสิตตามวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๔๐.๓.๒ มารายงานตัวเป็นนิสิตแต่ไม่ลงทะเบียนเรียน ไม่ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษา และค่าเล่าเรียนในภาคเรียนแรกยกเว้นได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัดในกรณีต่อไปนี้

(๑) ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารกองประจำการหรือได้รับหมายเรียกเข้ารับการตรวจเลือกหรือรับการเตรียมพล หรือการปฏิบัติการกิจเพื่อประเทศชาติในลักษณะอื่น

(๒) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

(๓) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกิน ร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในภาคเรียนนั้น ตามคำสั่งแพทย์โดยมิใช่รับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลซึ่งเป็นของเอกชนและที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

๔๐.๓.๓ เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ ภาคเรียนแล้ว ไม่ชำระเงินค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเพื่อรักษาสภาพนิสิตหรือลาพักการเรียน

๔๐.๓.๔ ขาดคุณสมบัติ อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามข้อ ๑๗

๔๐.๓.๕ เมื่อค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมทุกภาคเรียนต่ำกว่า ๒.๗๕

๔๐.๓.๖ ได้รับค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ เมื่อเรียนครบตามระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๑๑

๔๐.๓.๗ หมดระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๑๑

๔๐.๓.๘ ไม่ผ่านการสอบประมวลความรู้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
จำนวน ๓ ครั้ง

๔๐.๓.๙ ไม่ผ่านการสอบวัดคุณสมบัติเป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย จำนวน ๓ ครั้ง

๔๐.๓.๑๐ ถูกลงโทษถึงที่สุดให้ไล่ออก ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยนิสิต

๔๐.๓.๑๑ ไม่ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาโท ภายใน ๓ ปีการศึกษา นับแต่ภาคเรียนแรกที่เข้าศึกษา

(๒) หลักสูตรปริญญาเอก ภายใน ๔ ปีการศึกษา นับแต่ภาคเรียนแรกที่เข้าศึกษา”

ข้อ ๔๑ การคืนสภาพนิสิต

นิสิตอาจได้รับการอนุมัติให้คืนสภาพนิสิตจากอธิการบดี โดยต้องชำระเงินค่าคืนสภาพนิสิตตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันประกาศฟื้นสภาพ เนื่องจากฟื้นสภาพนิสิต จากกรณีต่อไปนี้

๔๑.๑ ได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่นิสิตสังกัดให้ลาออกไปแล้วไม่เกิน ๓๐ วัน

๔๑.๒ ไม่ลงทะเบียนในภาคเรียนแรกที่ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๔๑.๓ เมื่อพ้นกำหนดเวลาหนึ่งภาคเรียนแล้วไม่ชำระเงินค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเพื่อรักษา
สภาพนิสิต

หมวดที่ ๘

การสอบพิเศษ และการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๔๒ การสอบภาษา

๔๒.๑ นิสิตหลักสูตรปริญญาโทและหลักสูตรปริญญาเอกต้องสอบผ่านการสอบภาษา (Language Examination) ที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตนอย่างน้อยหนึ่งภาษา การกำหนดภาษาที่จะสอบให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา หัวหน้าส่วนงานวิชาการที่หลักสูตรสังกัด และการอนุมัติของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย นิสิตปริญญาเอกที่สอบผ่านการสอบภาษาจากสถาบันภาษาที่มหาวิทยาลัยรับรอง ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดอาจได้รับการยกเว้นการสอบภาษาตามความในวรรคหนึ่งได้

๔๒.๒ ให้บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบภาษาประกอบด้วยบุคคลที่เหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์การสอบภาษาที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด เพื่อดำเนินการจัดสอบและควบคุมการสอบให้ได้มาตรฐาน

๔๒.๓ การดำเนินการสอบภาษาให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๔๒.๔ มหาวิทยาลัยอาจยกเว้นให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ไม่ต้องสอบภาษาได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๔๒.๔.๑ นิสิตสอบผ่านการสอบภาษา ตามเกณฑ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดจากสถาบันภาษาที่มหาวิทยาลัยรับรอง โดยให้งานทะเบียนระบุในใบแสดงผลการเรียนรู้ว่า ได้รับการยกเว้นการสอบภาษาจากสถาบันภาษาที่มหาวิทยาลัยรับรอง

๔๒.๔.๒ นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตน ดังนี้

(๑) นิสิตระดับปริญญาโท ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตน โดยมีเวลาเรียนสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย กำหนดให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต ทั้งนี้ นิสิตจะต้องได้รับการประเมินผลการเรียนระดับขั้น S (Satisfactory) ขึ้นไป โดยใช้แบบทดสอบภาษาที่เป็นมาตรฐานของรายวิชา

(๒) ระดับปริญญาเอก โดยมีเวลาเรียนสัปดาห์ละ ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง จำนวน ๒ รายวิชา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย กำหนดให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต ทั้งนี้ นิสิตจะต้องได้รับการประเมินผลการเรียนระดับขั้น S (Satisfactory) ขึ้นไป โดยใช้แบบทดสอบภาษาที่เป็นมาตรฐานของรายวิชา

๔๒.๔.๓ นิสิตระดับปริญญาโทที่ศึกษาในวิชาเอกหรือสาขาวิชาทางภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตน ซึ่งมีรายวิชาเกี่ยวกับการอ่านและการใช้ภาษา ไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต

ข้อ ๔๓ การสอบประมวลความรู้ และการสอบวัดคุณสมบัติ

๔๓.๑ นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ข ต้องสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)

๔๓.๒ นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก ต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

๔๓.๓ นิสิตหลักสูตรปริญญาโทควบปริญญาเอก ต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

๔๓.๔ การสอบประมวลความรู้ และการสอบวัดคุณสมบัติให้เป็นไปตามเกณฑ์และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๔ การสอบวิทยานิพนธ์

การทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ และการสอบวิทยานิพนธ์หรือค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามเกณฑ์และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๙

การขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และการให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตร

ข้อ ๔๕ การขอสำเร็จการศึกษา

๔๕.๑ การสำเร็จการศึกษา นิสิตต้องแจ้งชื่อต่องานทะเบียนนิสิตเพื่อขอสำเร็จการศึกษาภายในเวลา ๑ เดือนนับแต่วันเปิดภาคเรียนนั้น และต้องชำระเงินค่าขึ้นทะเบียนปริญญาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากพ้นกำหนดเวลานิสิตต้องยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนเพื่อขออนุมัติแจ้งขอสำเร็จการศึกษาซ้ำ ทั้งนี้ต้องชำระเงินค่าปรับขอแจ้งสำเร็จการศึกษาซ้ำตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๔๕.๒ นิสิตจะขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๔๕.๒.๑ คุณสมบัติทั่วไป

- (๑) มีเวลาเรียนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ไม่น้อยกว่า ๒ ภาคเรียน
- (๒) เรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐
- (๓) มีความประพฤติดี

๔๕.๒.๒ คุณสมบัติของนิสิตผู้ขอรับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้เป็นไปตามข้อ ๔๕.๒.๑ และมีคุณสมบัติอื่นๆ ครอบคลุมที่หลักสูตรกำหนด

๔๕.๒.๓ คุณสมบัติเฉพาะของนิสิตผู้ขอรับปริญญามหาบัณฑิต แผน ข

- (๑) สอบผ่านการสอบภาษาตามข้อ ๔๒ หรือได้รับการยกเว้น ตามข้อ ๔๒
- (๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ตามข้อ ๔๓
- (๓) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ครอบคลุมที่หลักสูตรกำหนด
- (๔) เสนอรายงานการค้นคว้าอิสระตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (๕) สอบผ่านการสอบปากเปล่าการค้นคว้าอิสระ
- (๖) ส่งรายงานการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (๗) รายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

๔๕.๒.๔ คุณสมบัติเฉพาะของนิสิตผู้ขอรับปริญญามหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก ๑

- (๑) สอบผ่านการสอบภาษาตามข้อ ๔๒ หรือได้รับการยกเว้นตาม ข้อ ๔๒
- (๒) สอบผ่านการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์
- (๓) เสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (๔) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๕) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

(๖) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ครอบคลุมตามที่หลักสูตรกำหนด

๔๕.๒.๕ คุณสมบัติเฉพาะของนิสิตผู้ขอรับปริญญามหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก ๒

(๑) สอบผ่านการสอบภาษาตามข้อ ๔๒ หรือได้รับการยกเว้นตาม ข้อ ๔๒

(๒) ได้รับผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์และการสอบปากเปล่า

วิทยานิพนธ์ในระดับผ่าน

(๓) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

(๕) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ครอบคลุมตามที่หลักสูตรกำหนด

๔๕.๒.๖ คุณสมบัติเฉพาะของนิสิตผู้ขอรับปริญญาดุษฎีบัณฑิต

(๑) สอบผ่านการสอบภาษา ตามข้อ ๔๒ หรือได้รับการยกเว้นตามข้อ ๔๒

(๒) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ ตามข้อ ๔๓

(๓) เสนอวิทยานิพนธ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) สอบผ่านการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

(๕) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๖) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

กรณีนิสิตผู้ขอรับปริญญาดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการอย่างน้อย ๒ เรื่อง

กรณีเป็นผู้ที่ได้รับทุนโครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก (คปก.) จะต้องมีส่วนที่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ตีพิมพ์หรือได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ตามหลักเกณฑ์ของ คปก. จึงจะสำเร็จการศึกษาได้ รวมทั้งกรณีที่ได้รับทุนจากแหล่งอื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของทุนที่ได้รับ

(๗) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ครอบคลุมตามที่หลักสูตรกำหนด

ข้อ ๔๖ การให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตร

มหาวิทยาลัยจะพิจารณาเสนอชื่อนิสิตที่ยื่นความจำนงขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๔๕.๒ ต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติปริญญาหรือประกาศนียบัตร

ข้อ ๔๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ กรณีมีข้อขัดข้องหรือมีปัญหาในทางปฏิบัติ
ให้อธิการบดีวินิจฉัยสั่งการโดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ ดร.จรัญ จันทลักขณา)

นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ